TUDOMÁNY ÉS KARRIER

2015.

TUDOMÁNY ÉS KARRIER
SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM

KÉZIRAT LEZÁRVA | 2015. JÚNIUS

SZERZŐK | PROF. DR. CZINEGE IMRE, FRIEDL GERGELY, DR. HAJDU-SMAHÓ MELINDA, DR. HALBRITTER ERNŐ, DR. HONVÁRI JÁNOS, DR. KÁLMÁN JÁNOS, DR. KOREN CSABA, DR. KOVÁCS NORBERT, DR. KUCZMANN MIKLÓS, PROF. DR. LÉVAYNÉ FAZEKAS JUDIT, DR. MÉSZÁROS ATTILA, MÉSZÁROS MÁRTA, MÉSZÁROS PÉTER, MIKA NORBERTNÉ HORVÁTH TÍMEA, MOLNÁR ANDREA, PÓLIK ZOLTÁN, DR. REISINGER ADRIENN, DR. SMUK PÉTER, SZÁNYI DÁVID, SZAUTER FERENC, PROF. DR. SZEGEDI ZOLTÁN, TEMESI MELINDA, TÓTH BARBARA, VÁRADI ÁGNES, DR. VÁSÁRHELYI ZSUZSANNA

SZERKESZTŐK | DR. KONCZOSNÉ DR. SZOMBATHELYI MÁRTA
| RÁKLI-SZABADOS ESZTER

MINDEN JOG FENNTARTVA. BÁRMILYEN MÁSOLÁS, SOKSZOROSÍTÁS, ILLETVE ADATFELDOLGOZÓ RENDSZERBEN VALÓ TÁROLÁS A KIADÓ ELŐZETES ÍRÁSBELI HOZZÁJÁRULÁSÁHOZ VAN KÖTVE.

FELELŐS KIADÓ | INFOARTNET KFT.
LEVÉLCÍM | 9024 GYŐR, KERT U. 16.

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
TUDOMÁNYOS ÉS MŰVÉSZETI DIÁKKÖRI TANÁCS

© INFOARTNET KFT. 2015.

TÁMOP-4.1.1.C-12/1/KONV-2012-0003

HUNGARIAN ONLINE UNIVERSITY – ÁGAZATI INFORMATIKAI EGYÜTTMŰKÖDÉS LÉTREHOZÁSA AZ ÚJ TÍPUSÚ E-LEARNING ALAPÚ KÉPZÉSEK HAZAI ÉS NEMZETKÖZI ELTERJESZTÉSÉRE

© A SZERZŐK, 2015.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ **4**

BEVEZETŐ **6**

ÚT A TUDOMÁNYBA – BESZÉLGETÉS KOLLÉGÁKKAL **9**

A SZÉCHENYIBŐL A SZÉCHENYIBE 9

Dr. Hajdu-Smahó Melinda 10

Dr. Kovács Norbert 12

Dr. Mészáros Attila 14

Dr. Reisinger Adrienn 17

Szauter Ferenc 20

AZ UTAK A SZÉCHENYIBE VEZETNEK (PROFESSZOROK) 23

Prof. Dr. Czinege Imre 24

Prof. Dr. Koren Csaba 26

Prof. Dr. Lévayné Dr. Fazekas Judit 28

Prof. Dr. Szegedi Zoltán 32

EGYÉB KARRIER UTAK – TUDOMÁNYBÓL A GAZDASÁGBA **34**

Mészáros Péter 35

Mika Norbertné Horváth Tímea 38

Molnár Andrea 39

Szányi Dávid 41

MENTOROK **43**

Dr. Halbritter Ernő 44

Dr. habil Honvári János 46

Prof. Dr. Kuczmann Miklós 50

Dr. habil Smuk Péter 52

Dr. Vásárhelyi Zsuzsanna 54

Mészáros Márta 56

PRO SCIENTIA ÉRMES HALLGATÓK **58**

Dr. Pólik Zoltán PhD 59

Dr. Váradi Ágnes PhD 62

JELENLEGI HALLGATÓK **64**

Friedl Gergely 65

Dr. Kálmán János 67

Temesi Melinda 70

Tóth Barbara 72

PILLANATKÉPEK **74**

ELŐSZÓ

Kedves Hallgató!

Örülünk, hogy kezedbe vetted ezt a könyvecskét, amely a Tudomány és Karrier címet viseli. Ha azt gondoltad, hogy ebből számodra csak a karrier az érdekes, hát, elmondjuk neked, hogy tudományos intézménybe jársz. Az egyetemek a tudomány fellegvárai, az elsők megalapításától a legmodernebbekig – ez utóbbi csoportba tartozik a Széchenyi István Egyetem is. Így a tudomány a mindennapi tevékenységeidhez tartozik, legyen az akár műszaki, informatikai, közgazdaság-, művészet-, egészség-, pedagógia- vagy éppen állam- és jogtudomány. Az egyetemi tanulmányaid végeztével tudományos munkában foglalod össze és bizonyítod, hogy a követelményeknek megfelelsz.

De vajon csak az átlagos követelményeknek akarsz-e megfelelni? Nem akarsz-e több lenni az átlagnál? Gondoltál-e már arra, hogy az átlagon felüli eredményekhez átlagon felüli teljesítmény kell?

Feltetted-e már a kérdéseket: Milyennek szeretném látni magamat 10 év múlva? Mekkora jövedelmet szeretnék? Milyen családom lesz, hol fogok élni, milyen autóm lesz? Milyen lesz a baráti köröm, hogyan alakulnak a társadalmi kapcsolataim? Megfogalmaztad-e saját víziódat, és hiszel-e annak megvalósíthatóságában? Hiszel-e önmagadban?

E könyv szerzői mind, kivétel nélkül – legyenek akár professzorok, diákjaink, volt diákjaink, szervező kollégák –, többet tettek az átlagosnál, ezért többet is értek el. Segítenek neked megválaszolni az előző kérdéseket. Ha elolvasod a velük készült rövid riportokat, látni fogod, hogy a sikerhez többféle út is vezethet, és Te az egyetemi éveid alatt rengeteg lehetőséggel találkozhatsz, ha nyitott szemmel jársz, és ha eléggé ég benned a vágy, hogy meg is tedd a szükséges lépéseket. Ahogy egyik sikeres diákunk mondja e könyvben: „a tudományos munkának bőven van helye és ideje a bulik, a magánélet és a kötelezők tanulása mellett”.

A Tudományos és Művészeti Diákkör az egyik út a sok közül. Amit elérhetsz vele a könyvben nyilatkozók tapasztalata alapján:

- lehetőség, képességeid fejlesztése, önálló véleményalkotás,
- motiváció, az alkotás izgalma, a tájékozódás szenvedélye és képessége,
- pozitív élmény, jól érzed magad,
- látóköröd szélesítése, kiemelkedő plusz tudás és tapasztalat, a szakma mélyebb megismerése és művelése,
- életre szóló tapasztalatok,
- hazai és nemzetközi szakmai kapcsolatok, nyelvtudásod fejlesztése,

- országos (el)ismertség,
- hasznosítható, versenyképes tudás,
- sikeres életpálya megalapozása.

A Tudományos és Művészeti Diákkörben elért egyetemi és országos eredmény „az önéletrajzban világít”, a legjobb ajánlólevél” bármely munkahelyre, „helyzeti előny” és „versenyelőny” azon a munkaerőpiacon, ahol éles verseny folyik a legjobb munkahelyekért, mindazokkal szemben, akik csak a kötelező, a mindenkitől elvárt feladatokat, esetleg azokat is csak átlagosan teljesítik.

De ehhez az szükséges, hogy „LÉPJ KI A KOMFORTZÓNÁDBÓL”, és keresd azoknak az embereknek a társaságát, akikkel például a TMDK és Tehetségnapokon, a szakkollégiumi és doktori iskolai rendezvényeken, és egyéb, izgalmas kérdésekről szóló fórumokon találkozhatsz. Keress minket, segítünk,

- ha szeretnéd megmutatni a tehetségedet,
- ha sikerre és elismerésre vágysz, ha motiválnak a díjak,
- ha magával ragadott egy különleges témakör; vagy ha olyan felfedezésre, eredményre jutottál egy témával kapcsolatban, amire még addig szinte senki, és amit szeretnél megosztani másokkal,
- vagy szeretsz kreatív, érdekes és motivált emberek között lenni.

Jó, ha tudod: „Az, hogy tíz év múlva hol tartasz, nagyrészt azon múlik, hogy milyen emberekkel veszed magad körül és milyen könyveket olvasol.

Keress minket: tud.sze.hu; facebook.com/tdksze és mindenhol, ahol meglátod a bölcs bagoly jelét.

A SZERKESZTŐK

BEVEZETŐ

A tudomány, a bizonyított tudás, a kételkedés, a rácsodálkozás, a még ismeretlen megismerésének szándéka jó, ha jelen van mindennapjainkban, így a gyerekek már egész kicsi korukban valamilyen szinten és formában megismerkedhetnek vele. Akkor azonban még nem keresik a tudományos magyarázatot, csak a jelenségeket látják: leesik a labda, sötét lesz, aztán ismét világos, változnak az évszakok, és vég nélkül sorolhatnánk még azokat a csodákat, amelyeket már egészen kicsi korban észlelünk, amelyeknek a tudásával és megértésével a tudomány megjelenik az életünkben. Azt, hogy a gyerekek mikor kezdenek kíváncsian, a tudás és a tudomány igézetével tekinteni a környezetükre, és mikor kezdik el érdekelni őket a miértek, számos tényező befolyásolja. A nyitott és mindenre kíváncsi ifjak lelkesedésének fenntartása pedig az egyik legnehezebb feladat. Ugyanakkor az érdeklődés, a megalapozott tájékozottság, az elkötelezett munka és alkotási igény nélkülözhetetlen elemei a kutatóvá válásnak.

Az óvoda, az általános iskola, a középiskola és a felsőoktatási intézmények feladata ezért épp a tudás átadásának megvalósítása úgy, hogy a gyermekkori kíváncsiság erősödjön, kiteljesedjen. Mindehhez elengedhetetlen az odafigyelés, a motiválás, a segítség, a támogatás, a szakmai ismeretátadás, a tartalmi számonkérés, a következetesség egyaránt. Hosszasan folytathatnánk azon feladatok felsorolását, amelyek a pedagógusokra, az egyetemi, főiskolai oktatókra, és a különböző tudományos kutatóközösségekre hárulnak.

A felsőoktatásba bekerülő fiatalok elsőként általában a tömegoktatás jelenségével kell, hogy szembesüljenek, ami a középiskola védett közegéből kikerülve többségüknek komoly megpróbáltatást jelent. A kíváncsiság fenntartása éppen emiatt igen nehéz, nem is beszélve a hallgatók kutatásokba történő bevonásáról, amely a tömegoktatás keretében szinte lehetetlen feladat. Épp ezért van kiemelt szerepük az egyetemi és főiskolai tehetséggondozó programoknak.

A felsőoktatási tehetséggondozás két legjelentősebb formája a szakkollégium és a tudományos diákkör (TDK). A szakkollégium elsődleges feladata az értelmiségi szocializáció, míg a TDK-é a tudományos kutatásokban való elmélyülés, a tudományos műhelymunka megismerése és az eredmények megismertetése, megmérettetése. A TDK ennek megfelelően komoly szerepet játszik a tudományos érdeklődés kialakításában, fenntartásában, fejlesztésében.

A tudományos diákköri tevékenység keretében a hallgatók lehetőséget kapnak arra, hogy kötelező tanulmányokon felüli ismereteket szerezzenek, saját kutatásokat folytassanak, bekapcsolódjanak kutatásokba. Ennek eredményeit pályamunkában foglalják össze, amit bemutathatnak a felsőoktatási

intézmények és karaik által szervezett TDK-konferenciákon. A TDK-konferencia egyrészt bemutatkozási, másrészt megmérettetési lehetőség. A TDK-konferencia szakmai zsűrije, valamint a hasonló témákban kutató kortársak adnak ugyanis visszajelzést, továbbá kérdéseket is feltehetnek. A zsűri feladata továbbá az értékelés, emellett helyezéseket adhat ki, valamint javaslatot tehet a kétévente megrendezett Országos Tudományos Diákköri Konferencián (OTDK) történő bemutatásra.

Az OTDK-t minden második évben rendezi meg az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT), valamint az általa kiválasztott felsőoktatási intézmények és karaik. A részt vevő hallgatók száma közel 6000, ők azok, akik pályamunkát mutatnak be a 16 tudományterületi szekció tagozataiban.

Az OTDK-ra a hazai és határon túli magyar felsőoktatási intézménybe járó hallgatók jelentkezhetnek. Így megteremtődik annak lehetősége, hogy a hasonló érdeklődésű, de különböző egyetemekre és főiskolákra járó fiatalok találkozhassanak egymással. Az OTDK egyszerre fórum és verseny, egyben a felsőoktatás legnagyobb rendezvénysorozata. Az, hogy hatvanéves múltra tekint vissza (az első OTDK-t 1955-ben rendezték, akkor még Tudományos Diákkörök első Országos Konferenciája néven[1]) azt mutatja, hogy sok hallgatóban él a kíváncsiság, a tudomány iránti érdeklődés, amelyet később akár oktatóként, kutatóként, vagy más pályán hasznosítani tud.

Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon legkiválóbb eredményt elérő hallgatók – akik pályamunkájukkal első helyezést értek el tagozatukban – pályázhatnak az Országos Tudományos Diákköri Tanács (a TDK törvényben elismert legmagasabb szintű képviseleti szerve) által alapított Pro Scientia Aranyéremre. A Pro Scientia Aranyérmet minden második évben ítéli oda az OTDT 45 fiatalnak, továbbá két tehetséges művészt Pro Arte Aranyéremmel ismer el. A kitüntetés alapítására 1988-ban került sor, azóta több mint 600-an kapták meg ezt az elismerést, többen közülük a győri Széchenyi István Egyetem (és jogelőd intézményei) hallgatójaként.

A TDK-ban kiemelt szerepe van a témavezetőnek, annak az oktatónak vagy kutatónak, aki mentorként segíti a hallgatót kutatásaiban. Ezen oktatók (akiknek a száma jelentős, mintegy 8000-10 000) lelkesedése és kitartása hozzájárul ahhoz, hogy egyre nagyobb a TDK iránti érdeklődés. Sokan közülük iskolateremtő mesterek, akiknek tanítványai is részt vesznek a tehetséggondozásban, sőt, gyakran már a tanítványok tanítványai is. Ez pedig olyan érték, amelyet őrizni és gondozni kell. Az Országos Tudományos

[1] Anderle Ádám (szerk.): A magyar tudományos diákköri konferenciák története (1951 - 2011). Diáktudós, XXII. évfolyam, különszám. Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, OTDT Titkárság, Budapest, 2011, 29. old.

Diákköri Tanács épp ezért alapította meg Mestertanár Aranyérem kitüntetését, amelyet minden második évben (az OTDK évében) ítél oda több mint 50 olyan oktatónak, kutatónak, akik hosszú időn keresztül valódi mesterként segítették a fiatal tudós nemzedéket, nemzedékeket.

A tudományos műhelymunka, a mester-tanítvány együttműködések kialakítása, a kutatásmódszertan megismertetése, az „alkotás ízének" megízleltetése a TDK kiemelt céljai. Emellett fontos célkitűzés az előkészítés a PhD, DLA doktori képzésre, amely a szervezett tehetséggondozás utolsó lépcsőjeként a tudományos utánpótlásképzés legjelentősebb intézménye.

A TDK-zó hallgatók azonban a tudományos diákköri tevékenység során szerzett tapasztalataikat nemcsak a tudomány keretében tudják hasznosítani. A munkaerőpiacon történő elhelyezkedésben, majd a munkahelyi alkalmazkodásban, beilleszkedésben, karrierépítésben is sokat segíthetnek azon ismeretek és tapasztalatok, amelyek elsajátítására a TDK-keretében került sor. A győri Széchenyi István Egyetem jó úton jár ebben a munkában, eredményes TDK-sok tucatjai, sikeres szakkollégiumok, tehetséggondozással kapcsolatos remek rendezvények, de főként eredményes kutatóműhelyek, mesterek és tehetséges diákjaik minősítik ezt a tevékenységet, amelynek jó bizonyítéka ez a kötet is. Forgassák jó szívvel!

DR. PROF. SZENDRŐ PÉTER
elnök
Országos Tudományos Diákköri Tanács

DR. CZIRÁKI SZABINA
titkár
Országos Tudományos Diákköri Tanács

A SZÉCHENYIBŐL A SZÉCHENYIBE

DR. HAJDU-SMAHÓ MELINDA

„Tégy hát, ahogy én, s nézz bölcsen, vidáman
a perc szemébe! Rajta, egy se vesszen!
Használd javadra, bizakodva, bátran,
munkádban éppúgy, mint a szerelemben!
Légy mindig egész, s légy gyermek szivedben,
így minden leszel, leszel győzhetetlen!”

(Goethe: Marienbadi elégia)

Végzettség
Okleveles közgazdász (2002) Széchenyi István Egyetem
PhD fokozat: gazdálkodás- és szervezéstudományok (2009) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi adjunktus (2010 -) Széchenyi István Egyetem, Regionális-tudományi és Közpolitikai Tanszék

Főiskolai és egyetemi tanulmányaim (1997–2002) alatt négy helyi, egy regionális és egy országos TDK konferencián vettem részt. A tudományos diákköri munkával másodéves hallgatóként, a Széchenyi Szakkollégium (ma: Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium) tagjaként kerültem kapcsolatba. Tanulmányaim előrehaladásával szakmai érdeklődésem folyamatosan változott, amit az elkészített pályaművek is tükröznek.

Első dolgozatommal – melyben másodéves hallgatóként (1998) a magyarországi búzatermelés alakulását vizsgáltam Tátrainé dr. Körmendi E. Katalin tanárnő útmutatásait követve – a Gazdaságpolitikai Szekció negyedik helyezését érdemeltem ki, és sok-sok tapasztalatot gyűjtöttem arról, hogy mit kellene javítani, máshogy csinálni a későbbiek folyamán. Ezeket kamatoztatva, harmadévesként (1999) „*A kereskedelmi tevékenység szervezése és számviteli elszámolásának rendje az IKR Rt.-nél*” c. pályamunkámmal második helyezést értem el a Pénzügyi Szekcióban, és továbbjutottam a Magyar Tudományos Akadémia Veszprémi Területi Bizottsága Gazdaság-, Jog- és Társadalomtudományi Szakbizottsága által rendezett III. Regionális Tudományos Diákköri Konferenciára, amit 2000-ben rendeztek meg Mosonmagyaróváron. Ebben a dolgozatban már túlléptem a tankönyvi kereteken, és az elméleti ismereteket gyakorlati példával gazdagítottam.

Felkészülésemet dr. Sziva Miklós tanár úr és Makuvek István, az IKR Rt. szervezési igazgatója segítette.

Negyedéves egyetemi hallgatóként (2000) a „*Teleház - a kistelepülések információs infrastruktúrájának alapja*" című dolgozatom már személyes indíttatást és saját tapasztalatokat is tartalmazott, ugyanis aktív részese voltam a bakonysárkányi teleház létrehozásának és működtetésének. Kutatómunkám során dr. Élő Gábor egyetemi docens úrral és Székely Márton tanár úrral, a Bakonysárkányért Alapítvány elnökével működtem együtt. Ezzel a pályamunkámmal elnyertem az intézményi TDK Konferencia Menedzsment Szekciójának első díját, és részvételi lehetőséget szereztem a XXV. OTDK Közgazdaságtudományi Szekciójába. 2002-ben, *„Elégedettség, kötődés, és a helyi társadalomban való tevékeny részvétel"* című dolgozatomban egy saját helyi társadalmi modellt állítottam fel, Dr. Bőhm Antal tanár úr konzulensi támogatásával, amit az intézményi TDK Szociológia/Gazdaság Szekciója első díjjal jutalmazott.

A TDK-nak és a szakkollégiumnak köszönhetően közelről megismertem és meg is szerettem a tudományos munkát, olyannyira, hogy mire az egyetemet elvégeztem, kikristályosodott bennem, hogy a kutatói és oktatói pályát választom. Döntésemben nagymértékben megerősített a linzi Johannes Kepler Egyetemen töltött külföldi ösztöndíjas félév. Egyetemi tanulmányaim végeztével el is nyertem álmaim állását, kutatóként kezdhettem dolgozni a Magyar Tudományos Akadémia Regionális Kutatások Központja Nyugat-magyarországi Tudományos Intézetében. 2010 szeptemberétől alma materem, a Széchenyi István Egyetem főállású oktatója lettem. Ezek alatt az évek alatt számos hazai és nemzetközi kutatási projektben vettem részt, PhD fokozatot szereztem, kutatómunkám elismeréseként pedig több hazai és nemzetközi díjban részesültem. Részt vehettem a Nobel-díjas közgazdászok II. találkozóján Lindauban (2006), és egy angol nyelvű tanulmányommal elnyertem a Regional Studies Association Nathaniel Lichfield Díját (2010). Elismerő oklevelet kaptam az MTA fiatal kutatói álláshelyen végzett sikeres kutatómunkámért (2008), elnyertem a Veszprémi Akadémiai Bizottság „Év kutatója" díját (társadalomtudomány) (2011), és dr. Rechnitzer János professzor úrral közösen írt könyvünkkel a Széchenyi István Egyetem Publikációs Nívódíját (2011). 2013-ban a Magyar Regionális Tudományi Társaság nekem ítélte a Kiváló Ifjú Regionalista Díjat.

Egyetemista korom óta nagy utat jártam be, de mind a mai napig érdekesnek és változatosnak tartom a kutatói és oktatói hivatást, szeretem a benne rejlő kihívásokat, s a tudományos munka iránt érdeklődő hallgatók támogatását. A TDK konferenciákon hallgatóként szerzett tapasztalatok meghatározók, ám később nem pótolhatók: a csodát nem várni, hanem alkotni kell!

DR. KOVÁCS NORBERT

„Az emberek jellemük szerint lesznek olyanok, amilyenek, de tetteik szerint lesznek szerencsések vagy ellenkezőleg.”

(Arisztotelész: Poétika)

Végzettség
Okleveles közgazdász (2004) Széchenyi István Egyetem
PhD fokozat: gazdálkodás- és szervezéstudományok (2012) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi adjunktus (2008 -) Széchenyi István Egyetem, Nemzetközi és Elméleti Gazdaságtan Tanszék

A tudományos diákköri tevékenységgel a 2000/2001-es tanévben kerültem kapcsolatba. A korábbi gazdaságtörténeti tanulmányok kapcsán fogalmazódtak meg bennem olyan kérdések, melynek megválaszolására először önállóan, majd szervezett keretek között tettem kísérletet. Később pénzügyi, biztosítási, logisztikai tanulmányok okán más irányokba is nyitottam. 2000 és 2003 között a helyi TDK versenyeken két első helyezést, a 2003-as országos megmérettetésen második helyezést és különdíjat értem el.

A versenyfelügyeleti eszközökkel, mérési módszerekkel is a tudományos diákköri tevékenység során kezdtem el foglalkozni. A munkából országos második helyezést érő dolgozat, később egyetemi diplomamunka, publikációk és doktori értekezés született.

Úgy látom, hogy a szakmai életpályákat jellemzően számos endogén és exogén hatás befolyásolja, melynek hatására újabb és újabb irányvonalak jelennek meg, ugyanakkor a régebbiek a háttérben élnek tovább. Így van ez az esetemben is.

A tudományos diákköri tevékenység révén lehetőségem volt – tapasztalt, általam nagyra becsült oktatók, kutatók támogatásával – megismerkedni a társadalomtudományi kutatás gyakorlatával. Megtiszteltetés számomra, hogy a munkatársuk lehettem, illetve vagyok.

A tudományos diákköri tevékenységem eredményei is hozzájárultak szakkollégiumi tagságomhoz. A szakkollégiumban kiváló emberekkel tanulhattam, dolgozhattam együtt, szerencsésnek tartom magam, hogy csatlakozva e közösséghez hozzájárulhattam energiáihoz és egyben táplálkozhattam is belőle. A tudományos diákköri tevékenység, a szakkollégiumi tagság nagy szerepet játszottak abban, hogy végül az oktatói-kutatói életpályán indultam el.

Jelenlegi és leendő hallgatóink számára az üzenetem a választott idézet. Erőt, önbizalmat, szorgalmat, kitartást és jó egészséget kívánok tanulmányaikhoz, életpályájukhoz.

DR. MÉSZÁROS ATTILA

„A nemzet sorsa a tanítók kezében van, mert egyedül a tudás képesít igazságosságra, és egyedül az igazság teszi méltóvá a nemzetet a fennmaradásra.”

(Benedek Marcell)

Végzettség
Gépészmérnök-mérnöktanár (1995) Széchenyi István Egyetem
PhD fokozat: neveléstudomány (2006) Eötvös Lóránd Tudományegyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi docens (2008 -) Széchenyi István Egyetem, Tanárképző Központ

1991-1995 között jártam az akkori Széchenyi István Egyetemre, mint mérnöktanár szakos hallgató. Főiskolán választhattam a 3 éves mérnöki és a 4 éves mérnöktanári szak között. Mivel a második szak kettős diplomát adott, így arra gondoltam, hogy megér plusz egy évet idejárni, hogy még egy diplomát szerezhessek. A nehézséget azt jelentette, hogy a szakmunkásképzőben szerzett a tárgyi tudásom meg sem közelítette a gimnáziumban végzettekét.

Már az első évben több. nem mérnöki tárgyat kezdtünk tanulni. Az első ilyen tárgy a neveléstörténet volt, mely nagyon megtetszett. Szinte felüdülés volt, hogy a sok mérnöki tárgy mellett olyat tanulok, ami az emberekről, kiemelkedő tudósokról és az ő karrierjükről szól. Megjelentek azok a fejlődési elemek, melyekre szükség van, hogy valakiből kiemelkedő személyiség váljon. Ekkor határoztam el, hogy a diplomamunkámat e témából írom.

A következő 3 év alatt a főiskolán nem foglalkoztam e területtel tovább, de a diplomamunka választásnál azonnal visszatértem erre a területre. Az akkori oktatóm, Sipőcz László tanár úr, kiről később még írok, jelezte, hogy van lehetőség a diplomamunka előtt TDK dolgozatot is írni neveléstörténetből, ha van színvonalas témám.

Néhány könyvet átolvastam a témaválasztáshoz, és az egyik neveléstörténet könyvben észrevettem egy hibát, melyet jeleztem a tanáromnak. Erre ő közölte, hogy akkor ezt a hibát küszöböljem ki és dolgozzam fel. A téma a bencés rend bakonybéli tanárképző főiskolájának XIX. századi tevékenysége volt, melyről alig tudtak. Sikerült Pannonhalmán az akkori levéltárossal, Csóka Gáspár

atyával rendkívül jó kapcsolatot kialakítani, és az ő segítségével az apátsági levéltár alján lévő eredeti iratokat, közel 100 év csendje után átlapozni és életre kelteni. A munka elkészült, és teljes egészében primer forrásokra támaszkodva készült el.

A házi TDK-t megnyertem. Az országos TDK-t Zsámbékon tartották 1994-ben. Komoly félelem volt bennem, mert ez volt az első tudományos munkám. De az adott évi különdíjat sikerült vele elhoznom! Sőt, tudtam beszélni Mészáros István neveléstörténet professzorral is, és bemutattam neki, hogy mit találtam a könyvében. Ő, mint egy kolléga, megköszönte a kiegészítéseimet. Számomra ez a mentalitás sokkal többet ért bármilyen különdíjnál. A sikernek köszönhetően írtam más neveléstörténeti könyvbe, folyóiratokba fejezeteket.

A főiskola befejezése után iskolába kerültem tanítani, majd egy nagyvállaltnál töltöttem el összesen 10 évet, de ez alatt az idő alatt a kutatói tevékenység hiányát mindvégig éreztem. Ezért 2001-ben – a munkám mellett – beiratkoztam az ELTE doktori iskolába, ahol 2006-ban szereztem PhD fokozatot, neveléstudományok területen, Szekeres Tamás rektor úr doktoranduszaként.

2004-ben kerültem vissza az egyetemi szférába, mint neveléstörténet és neveléselmélet tanár. Jelenleg is ezeket a tárgyakat oktatom és kutatom, melyhez a TDK-s sikereim tartoznak.

A szűkebben vett TDK és a tágabban vett tanári pályán tanult kompetenciák végig segítettek az összes munkahelyemen, hisz akár tanár, akár mérnök az ember, a folyamatos szakmai munkája mellett állandóan körülveszik tanulók, hallgatók, kollégák, és ekkor azok a pedagógiai-pszichológiai kompetenciák segítenek, amelyeket a főiskolai-egyetemi éveim alatt kezdtem megtanulni.

A neveléstörténet tanárommal, Sipőcz László tanár úrral, folyamatosan tartottuk a kapcsolatot.

Ő volt az, aki az egész pályafutásomat elindította. Az órái alatt nem csak a tananyagot mutatta be, hanem azt a korszakot, kultúrát is, amiben az adott neveléstörténeti korszak zajlott. Egy egyetemes értelmiségi képzést adott. Megmutatta, hogy nem csak a szaktudás és a kapcsolati háló fontos az életben, hanem maga az ember. Átadott számos olyan attitűdöt, amely nélkül ma más ember lennék. Őt hamar elfogadtam, megszerettem, és ez által a tárgyát is elfogadtam, megszerettem. Mindig emberként, kollégaként tekintett ránk, és ez emelt minket. Ezen kívül a közvetlen munkatársaimnak is hálás vagyok az általuk megszerzett tudásom és hallgatóközpontúságuk miatt.

Számomra komoly karriert jelent, hogy első generációs értelmiségként egy szakmunkásból 20 év után, végigjárva a teljes szamárlétrát, egyetemi docens lettem. Erre a kitartásra vagyok a legbüszkébb, mivel komoly tapasztalatot tudtam szerezni, mind tanár, mind mérnök. Ezek a tapasztalatok segítettek

munkahelyváltáskor és a munkahelyi környezetben is.
A tapasztalatok szerzésének idejét viszont egy élethosszig tartó folyamatnak kell, hogy tekintsük! A hallgatók számára megfogalmazott üzenetem, hogy bármilyen tudományterületen is tanulunk, bármit dolgozunk legyünk hitelesek és figyeljünk az emberekre! A technológiákat nagyon könnyű lecserélni, frissíteni, de egy emberrel való összehangolt munkának a kialakítására, csiszolására évekre van szükség!

DR. REISINGER ADRIENN

„Amikor képes leszel meghallani egy szerelmes gondolat édes dallamát, vagy az újszülött szemét megnyitó fény örömteli kiáltását, megérted, hogy a világmindenség életében ezek a dolgok ugyanolyan hangos eseménynek számítanak, mint a nemzetek születése vagy a királyok halála."

(Fehér elefánt című film)

Végzettség
Közgazdász (2005) Széchenyi István Egyetem
PhD fokozat: regionális tudományok (2010) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi adjunktus (2008 -), Széchenyi István Egyetem, Gazdasági Elemzések Tanszék

2000-ben kezdtem meg tanulmányaimat az akkor még Széchenyi István Főiskola gazdálkodási szakán. A tudományos diákköri tevékenységgel 2002 őszén kerültem először kapcsolatba. Tátrainé dr. Körmendi E. Katalin statisztika tanárnőm hívta fel a figyelmemet, hogy a mozgáskorlátozottakkal kapcsolatban lehet nála TDK-t írni, ami felkeltette az érdeklődésemet. Egy másik szakon tanuló hallgatótársammal Tanárnő támogatásával közösen írtam meg a „Mozgáskorlátozottak közlekedési lehetőségei Győr városában” című TDK munkámat és indultam vele a helyi TDK versenyen.

Ez volt az első komolyabb tudományos munkám, előtte néhány rövidebb beadandót már kellett írni, de egy 30 oldalas anyag már sokkal nagyobb kihívást jelentett. Emlékszem, hogy az első 10–15 oldalban több volt a javítás, mint amit a szaktársammal írtunk. Ez elsőre nagyon ijesztőnek tűnhet, de mi rengeteget tanultunk belőle: hogyan kell tudományos dolgozatot megfogalmazni, összerakni, továbbá az adatgyűjtés során fejleszthettük kommunikációs képességeinket, hiszen több szakértővel, gyakorlati szakemberrel kellett interjút készteni. A TDK-n helyezést nem értünk el, viszont eljutottunk a 2003-as OTDK-ra, ahol Különdíjasok lettünk. Mind az írásbeli, mind a prezentációs képességeink nagymértékben javultak a dolgozat megírása és a versenyeken való részvétel által. A tapasztalatok birtokában sokkal könnyebb volt a szakdolgozatomat megírni 2003 tavaszán, két okból is. Egyrészt a témaválasztásom a TDK írás során megismert nonprofit

szervezethez kötődik, másrészt a korábbi tapasztalatok alapján tudtam, hogyan kell egy tudományos műnek kinézni, mik a fő szabályok, hogyan kell helyesen fogalmazni. Ez utóbbihoz az is hozzájárult, hogy főiskolai tanulmányaim során elkezdtem sokat olvasni, ezáltal javult a fogalmazási készségem is.

Az első sikeres TDK-m fellelkesített, és (a főiskolai képzést követő) egyetemi tanulmányaim alatt is célul tűztem ki, hogy részt veszek a TDK versenyen. A részvételt motiválta az is, hogy 2004-ben szakkollégista lettem, a tagság pedig ez irányú kötelezettségekkel is járt (de nem ez volt a fő indok, hanem az, hogy szerettem volna megmérettetni magam). 2004 őszén „Cash menedzselés EXCEL táblázatkezelővel" című dolgozatommal, melynek konzulense dr. Ferenczi Zoltán Tanár Úr volt, I. helyezést értem el, így kijutottam a 2005-ös OTDK-ra is, ahol 3. helyezést értem el. Érettebb fejjel, egy korábbi TDK-val és egy szakdolgozattal a hátam mögött már könnyebb dolgom volt, ezáltal jobban tudtam koncentrálni a dolgozat szakmai részére, hiszen a formai követelményeket már ismertem, a fogalmazás is jobban ment. A téma teljesen eltérő volt a korábbitól, egy kis kitérőt tettem a pénzügyi menedzsment világába a választott területtel. Azért fogalmaztam kitérőnek, mert sem előtte, sem az óta nem ez a kutatási témám és fő érdeklődési területem, azonban Ferenczi Tanár Úr vezetésével mégis szép sikereket tudtam elérni.

Miben segített a TDK a tanulmányaim során? Egyrészt magabiztosságot adott a tudományos dolgozatok és a diplomadolgozataim megírásában, szélesedett a világlátásom és többet is olvastam, hiszen a szakirodalmi feldolgozás alapkövetelmény a dolgozatok megírása során. Ezen kívül a 2005-ös OTDK a szakmai sikerek mellett a személyes életemben is meghatározó lett: egy kollégiumi szobába kerültem ugyanis egy szakkollégista társammal, akit itt ismertem meg jobban, és az óta is barátnők vagyunk.

Bár nem közvetlenül, de a témaválasztás által közvetetten a TDK tevékenység is motivált arra, hogy jelentkezzem a kar doktori iskolájába. Fő motivációm a tudományos életben való elmélyülés és a későbbi oktatói életpályára való lépés volt. A felvételi során a TDK tevékenység sok plusz pontot jelentett, így a korábbi TDK sikereim mindenképpen hozzájárultak a sikeres felvételihez.

2002-ben a mozgáskorlátozottak helyzetét vizsgáltam, és ez a téma indított el közvetetten azon az úton, mely ma is a kutatási területem. A TDK írás során ugyanis kapcsolatba kerültem a mozgáskorlátozottakat támogató győri egyesülettel, és a szervezet tevékenységének megismerése során jöttem rá, hogy a nonprofit szervezetek világa közel áll hozzám. Így a szakdolgozatom és a diplomamunkám is ebben a témában íródott, és e témakörben kezdtem meg a doktori iskolában Rechnitzer János Professzor Úr és dr. Nárai Márta vezetésével kutatásaimat is. A kutatási témám magja még ma is a nonprofit

szektor, de az óta kiegészült részben a szektorhoz is kötődő egyéb témákkal is, úgymint: társadalmi részvétel, részvételi demokrácia, társadalmi felelősségvállalás, közösségi tervezés. Doktori disszertációmat is ebben a témában védtem meg 2010-ben.

2008 óta vagyok a Széchenyi István Egyetem főállású oktatója (előtte PhD hallgatóként, illetve 2006/07-ben az MTA KRTKI Regionális Kutatások Intézete jogelődjében tudományos segédmunkatársként oktattam és kutattam), 2011 óta egyetemi adjunktusként. Oktatói és kutatói munkám csírája részben a TDK tevékenység volt, részben az a vágy, hogy oktató lehessek.

Az elmúlt közel 10 év során több mint 150 hallgatónak voltam már konzulense szakdolgozatírás és TDK munka során. Ebben a munkámban sokat segít, hogy én is átéltem azokat az élményeket, amin a hallgatóknak kell átmenni a versenyen, így több díjazott hallgatóm is volt már, akikre büszke vagyok. Büszke vagyok arra is, hogy azt csinálhatom az életben, amit szeretek: oktathatok, kutathatok, konferenciákra járhatok és írhatok.

A mostani fiataloknak azt üzenem, hogy legyenek bátrak, és merjenek kilépni új világokba is. A tudomány egy ilyen világ, érdemes kipróbálni, mind emberileg, mind szakmailag sok újat, sok szép élményt tud nyújtani. Még akkor is érdemes kipróbálni, ha utána nem a tudomány az életcél. A megszerzett tapasztalatokat senki nem veszi el az embertől, ettől csak gazdagodni lehet, tudásban és lélekben is.

SZAUTER FERENC

„ Ha nem állunk készen a hibázásra, sosem jut eszünkbe eredeti gondolat.”

(Sir Ken Robinson)

Végzettség

Gépészmérnök, autógépész (2005) Széchenyi István Egyetem
Okleveles közlekedésmérnök (2008) Széchenyi István Egyetem
Doktorandusz (2010 -) Széchenyi István Egyetem, Multidiszciplináris Műszaki Tudományi Doktori Iskola

Jelenlegi munkahely és beosztás

Egyetemi tanársegéd (2005 -) Széchenyi István Egyetem, Közúti és Vasúti Járművek Tanszék
Irodavezető és szakmai projektmenedzser, Széchenyi István Egyetem, Járműipari Kutatóközpont

A tudományos diákköri tevékenységgel legelőször a Közúti és Vasúti Járművek Tanszék projektjén keresztül találkoztam, ahol is az első magyar alternatív családi autó tanulmánytervezése volt a téma. Ez a munka 2003-ban kezdődött, amikor is a futómű tervezését kaptam meg feladatként. Dr. Varga Zoltán tanár úr mentorálása mellett megírtam az „Alternatív jármű fejlesztése” című tanulmányt. A TDK zsűrije munkám elismeréséül a II. helyet ítélte meg.

Diákköri munkám ahhoz a szakterülethez köthető, amellyel jelenleg is foglalkozom. A jelenleg oktatott Járműszerkezetek című tantárgyunkban a futóművek és az alternatív hajtások is jelentős szerepet játszanak. Az oktatással összekapcsolódva, a kutatás-fejlesztési munkáink fókuszában is a hibrid és elektromos járműhajtás áll.

Természetesen a TDK szereplésem fontos mérföldkő volt a szakmai életutamban, olyan pont, ahol megmérettettem magam, megmutathattam a több hónapos hallgatói munkámat, melyet tapasztalt tanáraim mellett végezhettem.

Szerencsémre több olyan meghatározó személy van, aki segítette az utamat. Már általános iskolás koromban is érdekeltek Édesapám autós könyvei.

Szüleim támogattak abban, hogy zsebpénzemből meg tudjam venni az újonnan megjelent szakirodalmakat, és később már szerszámokra is tudtam gyűjteni.

Ami az igazi indító lökést adta a felsőoktatás felé, hogy a tatabányai Bánki Donát Ipari Szakközépiskolánkban Frank Tibor igazgatóhelyettes magas szinten tartotta az egyik legfontosabb tárgyunkat, a járműszerkezeteket. Ő tanácsolta néhányunknak, hogy menjünk el Győrbe az akkori Széchenyi István Főiskola nyílt napjára.

Az egyetemi tanulmányok során sokat számított, hogy a Közúti és Vasúti Járművek Tanszéken több projektbe is bekapcsolódhattunk, melyek közül a legtöbbet dr. Varga Zoltán tanár úr kreativitást igénylő feladatai teljesítése során fejlődhettem.

Jelenleg nagyon nagy örömömre szolgál, hogy egyetemünk összekapcsolódott az akadémiai szakmai körökkel, ennek legnagyobb segítője Prof. dr. Szekeres Tamás egyetemünk volt rektora és Prof. dr. Bokor József az MTA rendes tagja, a Járműipari Kutatóközpont vezetője. Segítségükkel és az egyetemi felső vezetés támogatásával most is több mint 10 Széchenyis PhD hallgató – MTA SZTAKI mentor, konzulens páros dolgozhat együtt a fejlődés érdekében.

Nem voltam ugyan szakkollégista, de oktatói tevékenységem mellett dr. Varga Zoltánnal alakítottuk ki azt a fajta hallgatói csapatműködést, melyet az egyetem kollégiumi férőhelyekkel és szakmai műhelyként funkcionáló helységgel is támogat. Szerencsére a jelenlegi szakkollégisták fejlődése mutatja, hogy milyen sokat számit, ha valaki érdeklődő és aktív szakmai környezetben éli mindennapjait.

Az első Shell Eco-marathon szereplésünkre és a SZEnergy Teamre vagyok a legbüszkébb. A legfantasztikusabb érzés 2008-ban villanyozott fel, amikor a Széchenyi István Egyetem első napelemes versenyautóját állítottuk rajthoz Dél-Franciaországban, Nogaroban, ahol egyetemi versenymezben magyar zászló alatt beszéltük meg a vezetői instrukciókat. A legjobb pedig az volt, amikor az eredményhirdetésen a Solar Award-díj meghirdetésekor elhangzott Széchenyi István University, Hungary. 2010-ben olyan rekordot sikerült felállítani az akkori csapattal és autóval, amelyet azóta sem tudott senki megdönteni, járművünk kevesebb energiát fogyasztott el a menet során, mint amit össze tudott gyűjteni a napenergiából. Ami ezzel kapcsolatban még kiemelhető, hogy a SZEnergy Team idén már 8. alkalommal vesz részt ezen a nemzetközi versenyen, minden évben rögzítik, értékelik a tapasztalatokat és a folyamatos fejlődéssel halad a jövőbe vezető úton.

A jelenlegi és leendő hallgatóink számára az az üzenetem, hogy nagyon fontos az aktív hallgatói élet. Így azt tudom javasolni minden kedves leendő kollégának, hogy a tanulmányai mellett vállaljon plusz feladatokat.

Természetesen az extra programok sokszínűek, sokrétűek lehetnek, de mindenki talál a saját érdeklődésének, motivációjának megfelelőt.

A szakmai programokban vagy azok mellett nagyon fontos a nyelvi és kifejezetten a szakmai nyelvi fejlődés. Ezért azt tanácsolom, hogy mindenki próbálja meg kihasználni a nyelvtanulási lehetőségeket. Alkalom adtán igyekezzen beszélgetni a külföldi hallgatókkal, kollégákkal, olvassa az idegen nyelvű szakirodalmakat. Ha ezekből kevés lehetőség adódik, alakítsanak „idegen nyelvi klubokat", beszélgető köröket, ahol angolul vagy németül vitatják meg a napi témákat.

Érdekes még, hogy a csapatsport nagyon sokat segít a kiegyensúlyozott életvitelben: az egészség megőrzése mellett, segítségével a csapatmunka is könnyebben elsajátítható.

Nem utolsó sorban, kérem, higgyék el a kedves hallgatók, hogy fontosak az alapozó tárgyak (a teljesség igénye nélkül: matematika, mechanika, anyagismeret, stb.). Az aktív tanulásuk később jelentősen hozzá fog járulni a szakmai lehetőségükhöz, életútjukhoz, de ez sokszor csak utólag derül ki.

Végezetül, a szakmámra hivatkozva kiemelem a mérnök hallgatóknak szánt üzenetemet. Nekik azt tanácsolom, hogy keressék fel, csatlakozzanak valamelyik öntevékeny körhöz. Akik közel állnak az autó iránti szakmai szeretetünkhöz:

Arrabona Racing Team (http://formulastudent.sze.hu)

SZEnergy Team (http://szenergy.sze.hu)

SZEngine (http://szengine.hu)

AZ UTAK A SZÉCHENYIBE VEZETNEK (PROFESSZOROK)

PROF. DR. CZINEGE IMRE

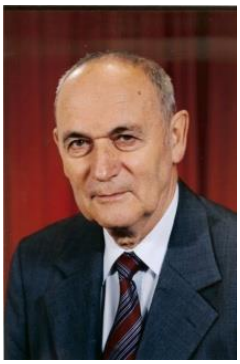

„A nagy eredmények eléréséhez nem csak zsenialitás, hanem vasszorgalom is szükséges”

Végzettség
Okleveles gépészmérnök (1966), Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc
Irányítástechnika szakmérnök (1969), Budapesti Műszaki Egyetem
Műszaki tudomány kandidátusa (1979) Magyar Tudományos Akadémia
Habilitált doktor (1996) Budapesti Műszaki Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Professor Emeritus (2000 -), Széchenyi István Egyetem

1961 szeptemberében kezdtem meg a gépészmérnöki tanulmányaimat, és másodéves koromban kapcsolódtam be a tudományos diákköri munkába, először a Matematika Tanszéken. Első két dolgozatomat harmadéves koromban készítettem a Gépelemek Tanszéken fogaskerekekből, és párhuzamosan az Ábrázoló Geometria Tanszéken csigahajtásokból. A fogaskerék témájú dolgozattal Országos TDK Konferencián harmadik díjat kaptam. Ezek után még három dolgozatot készítettem házi konferenciákra, szintén fogaskerék geometria témakörben. Harmadéves koromban a kari TDK felelős segítője voltam, majd negyed- és ötödéves koromban kari TDK titkár.

Első munkahelyemen, a Bánki Donát Műszaki Főiskolán kezdettől fogva tagja voltam a főiskolai TDK-t támogató oktatóknak, sokáig voltam tanszéki TDK felelős, majd intézményi koordinátor. Az 1970-es évek elején rendeztünk országos konferenciát is a főiskolán műszaki szekcióban, majd másodszorra az 1999/2000-es tanévben. A Széchenyi István Egyetemen is támogattam a TDK mozgalmat, többször voltam szekció elnök vagy bíráló.

Számos házi és országos konferencián díjazott hallgató konzulense voltam, közülük sokan jelentős tudományos karriert futottak be, ketten ma is aktív egyetemi tanárok.

A saját TDK dolgozataim témája eltér a későbbi oktatói és tudományos munkámtól, de mindenképpen támogatást nyújtott a kutatómunka alapvető módszereinek elsajátításához.

A TDK tevékenységem közvetlenül annyiban befolyásolta a karrieremet, hogy végzés után egyenesen a felsőoktatásba kerültem, ebben lényeges motiváló tényező volt az egyetemi tanulmányok mellett végzett kezdeti tudományos munka, és a konzulenseimmel való közvetlen kapcsolat. Ugyanakkor TDK vezető tanárként óriási segítséget jelentett, hogy magam is több dolgozatot készítettem.

Mindegyik konzulensemtől óriási támogatást kaptam, ma is hálával emlékezem rájuk. A fogaskerekes témákban Dr. Terplán Zénó professzor úr és Dr. Lévai Imre professzor úr voltak a konzulenseim, mindkettő a hazai gépelem oktatás kiemelkedő egyénisége, akiknek a könyvei ma is alapművek a gépészmérnökök számára. Az ábrázoló geometriai témákban közvetlen konzulensem Dr. Drahos István professzor úr volt, de jelentős támogatást kaptam Dr. Petrich Géza tanszékvezető úrtól is. A matematikai diákkörben a kezdeti lépéseimet Dr. Vincze Endre professzor úr egyengette, aki a matematikai statisztika nagy egyéniségévé vált. Természetesen a munkáim konzultálásának idejében közülük többen még nem professzorok, hanem fiatal adjunktusok voltak, de a konzulensi munkájuk is bizonyára segítette őket a magas szintű tudományos eredmények és a professzori címek elérésében.

Amikor hallgató voltam, még nagyon kevés szakkollégium működött hazánkban, mi egyszerű kollégisták voltunk Miskolcon, de ez is nagy közösségi élmény volt.

Karrieremmel kapcsolatban arra vagyok a legbüszkébb, hogy egyetemi tanár és rektor lehettem egy újonnan alapított egyetemen.

A jelenlegi és leendő hallgatóink számára azt fogalmazom meg üzenetként, hogy a gyakorlatot és az elméletet egyszerre kell fejleszteni két úton:

Abból lehet jó mérnök, aki fiatal korában sokszor szétszedte a biciklijét vagy más eszközeit, néhányszor megrázta az áram és jó pár vérhólyagot gyűjtött össze barkácsolás közben.

Bár az interneten és a szakirodalmi adatbázisokban ma már minden elérhető, azért az alapvető tárgyi tudás és a széles látókör nélkülözhetetlen a jó munkához. Ezeket viszont csak sok tanulással és önálló munkával lehet elsajátítani.

PROF. DR. KOREN CSABA

"Then you better start swimming or you'll sink like a stone
For the times they are a-changing"

(Bob Dylan, 1964)

Végzettség, tudományterület
Okleveles építőmérnök (1972) Budapesti Műszaki Egyetem
Okleveles közlekedési gazdasági mérnök (1976) Budapesti Műszaki Egyetem
CSc fokozat: építőmérnöki tudományok (1988) Magyar Tudományos Akadémia
PhD fokozat: építőmérnöki tudományok (1995) Budapesti Műszaki Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi tanár (1977 -) Széchenyi István Egyetem, Közlekedésépítési Tanszék

Az első TDK dolgozatomat harmadéves koromban írtam, térbeli keretszerkezetek modellezése témában, ezzel a BME házi konferenciáján első díjat nyertem. Negyed- és ötödéves koromból még három oklevelet találtam, ebből kettő „sikeres részvételről", egy pedig első díjról szól. Ezekben a dolgozatokban már egyik későbbi kutatási területemmel, a közúti forgalomtechnikával foglalkoztam. A két házi első díjas dolgozatommal eljutottam az OTDK-ra, de ott nem nyertem díjat.

A jogelőd főiskolán oktatóként a TDK munka másik oldalával ismerkedtem meg, számos hallgatót segítettem konzulensként. A házi konferenciákon indulók számát nem tudom megmondani, de régi papírjaim között nyolc elismerő oklevelet találtam a nyolcvanas évek OTDK-jairól tanítványaim felkészítéséért.

Főigazgató-helyettesi, ill. rektor-helyettesi megbízatásaim során tizenegy évig volt feladatom a TDK munka felügyelete, irányítása. Vezetésemmel, két alkalommal, 1985-ben és 2007-ben Győrben szerveztük az OTDK Műszaki tudományok szekcióját.

Az utóbbi öt évben ismét több időm jutott hallgatók konzultálására, így 2009-2013 között tíz hallgatóm szerepelt a házi konferenciákon, közülük öten eljutottak az OTDK-ra, egy első és egy második díjat hoztak el.

Az egyetemi TDK munkáim jelentették a kezdetet, a belekóstolást a tudományos munkába, ezen belül abba a szakterületbe, amelyen jelenleg is dolgozom. Mivel történetesen úgy alakult a pályám, hogy oktatóként foglalkozom tédékázó hallgatókkal, ehhez szinte elengedhetetlen feltétel, hogy legyen korábbi tapasztalatom a másik oldalról is.

Nagy tisztelettel emlékezem Koller Sándor műegyetemi professzorra, aki a közúti forgalomtechnikai témájú TDK dolgozataim, valamint diplomatervem konzulense is volt, és egyetemi doktori értekezésemet is nála készítettem. Az ő munkásságának egyik kiemelkedő eredménye volt az a tanácskozás-sorozat, amelyen 1970-től kezdődően minden év tavaszán Budapesten összejöttek a közúti forgalom tudományának tapasztaltabb és fiatalabb művelői Európa keleti és nyugati feléről, ami akkor egyedülállónak számított. Ezeken a rendezvényeken – konzulensem jóvoltából – már végzős egyetemista koromtól részt vehettem, és kapcsolatokat építhettem hasonló korú fiatal lengyel, német, osztrák, szlovák egyetemi oktatókkal. Ezek a kapcsolatok nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy 1990 után, az európai támogatások megnyílásával számos sikeres közös oktatási és kutatási projektet tudtunk előkészíteni és végrehajtani.

Negyvenkét év után nehéz egy dolgot kiemelni, hogy mire vagyok a legbüszkébb a karrieremmel kapcsolatban. Ezért négy tételt említek meg, de nem fontossági sorrendben, hanem a szervezetben betöltött különféle szerepeim szerint. Elsőként azt, hogy egyetemi vezetőként szerepem volt a nemzetközi kapcsolatok bővítésében, a különféle programok keretében kiutazó magyar és ideérkező hallgatók számának növelésében.

Másodikként az intézeti vagy szak szinten az építőmérnöki egyetemi képzés előkészítése jut eszembe, ami a 90-es években egy nemzetközi projekt keretében, mondhatni kísérleti jelleggel, majd 2001-ben „hivatalos” formában is megvalósult, 2005-től pedig mesterszakként folytatódik. Ezt persze sok kollégával együtt, csapatmunkában értük el.

Harmadik büszkeségem a sok volt hallgatónk, végzett építőmérnökünk, akik különféle rendezvényeken rám köszönnek és elmondják, milyen szakmai eredményeket értek el, milyen pozíciókat töltenek be.

Negyedikként a már végzett vagy még „folyamatban lévő” doktoranduszaimat említem, közülük is különösen azokat, akikkel kollégákként dolgozhatunk együtt a tanszéken, új tantárgyak, új képzések bevezetésén, közös kutatási projekteken, publikációkon.

A jelenlegi és a leendő hallgatóink számára szóló üzenet kapcsán a bevezetőben szereplő idézethez térek vissza. „Úszni” kell, dolgozni kell, nem szabad megállni, ellustulni, mindig újat kell csinálni. Mert az idők állandóan változnak.”

PROF. DR. LÉVAYNÉ DR. FAZEKAS JUDIT

„A jog a jó és a méltányos művészete”
–
„Ius est ars boni et aequi”
(Celsus)

Végzettség
Jogász (1981) Eötvös Loránd Tudományegyetem
CSc fokozat: állam- és jogtudományok (1995) Magyar Tudományos Akadémia

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi tanár, dékán (2012 -), Széchenyi István Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar

Ahhoz hogy elkezdjük a tudományos diákkörrel és az e téren elért eredményekkel kapcsolatos beszélgetésünket, néhány fontosabb tényt szeretnék megemlíteni szakmai életutamról.

1981-ben végeztem az ELTE Jogtudományi Karán és abban a szerencsében volt részem, hogy ugyanebben az évben indult meg a jogi kar alapítása a Miskolci Egyetemen, és az alapító dékán, Dr. Kratochwill Ferenc meghívott engem és a férjemet is, hogy tanítsunk a miskolci jogi karon. Azt lehet mondani, hogy a végzés óta egyetemi területen dolgozom, és a klasszikus oktatói életutat jártam végig: tudományos ösztöndíjas gyakornok, tanársegéd, adjunktus, docens, majd egyetemi tanár 2002-től. A fiatal oktatók (tanársegédek, doktoranduszok) feladatai közé tartozik, hogy a hallgatókkal közvetlen kapcsolatot építsenek ki, így én is rögtön a munkába állásom után próbáltam részt venni a hallgatók tudományos tevékenységének szervezésében, segítésében. Az 1980-as évek közepétől már voltak olyan tanítványaim, akik szép eredményeket értek el a helyi egyetemi TDK megmérettetésen és később pedig az országos diákköri konferenciákon. Nagyon sok szakdolgozatot, TDK dolgozatot támogattam konzulens tanárként, és két Pro Scientia aranyérmes tanítványom volt, OTDK-n pedig első, második és harmadik díjas hallgatóim is voltak, alapvetően három területen. Először polgári jogot oktattam, mikor

elkezdtem az egyetemi oktatói pályafutásomat, úgyhogy a Pro Scientia díjat nyert hallgatóim polgári jogi dolgozatokkal (kártérítési, fogyasztóvédelmi jog dolgozatokkal) szerepeltek az OTDK-kon. Később az érdeklődésem áttevődött a kereskedelmi jog, szerződési jog irányába, illetve az egyetemen egy szervezeti átalakítás folytán átkerültem a Civilsztikai Intézet Kereskedelmi Jogi Tanszékére, és onnantól kezdve inkább a kereskedelmi jogot, valamint a fogyasztóvédelemi jogot oktattam. Utóbbi mindig is az érdeklődésem homlokterében volt, hiszen abból írtam a kandidátusi disszertációmat, melynek címe: A fogyasztóvédelem polgári jogi eszközei. Könyveim is jelentek meg ebben a témakörben, így a hallgatók is megtaláltak, akik érdeklődtek e téma iránt. A 90-es évek végétől pedig az Európai Unió-s jog volt az, amit oktattam és doktori alprogramot vezettem a Miskolci Egyetemen az európai jogok területén. Mivel a csatlakozás közelébe kerültünk, sok hallgatót vonzott az uniós jog és az utóbbi mondjuk azt, hogy 10 évben zömmel európai jogi dolgozatokat konzultáltam, illetőleg PhD témavezetőként is vezettem ilyen témájú kutatásokat.

Már hallgatóként foglalkozott TDK dolgozatok írásával és ezek is befolyásolták, hogy abba az irányba folytatta tovább a szakmai munkáját.

Mint említettem az ELTE jogi karán végeztem, és másod-, harmadévre kialakult az érdeklődési területem: ez a polgári jog volt, és olyan nagy tanári egyéniségek, kutatók voltak akkor az ELTE Polgári Jogi Tanszékén, mint Eörsi Gyula, Világhy Miklós, Harmathy Attila, Vékás Lajos, Mádl Ferenc. Én a polgári jogi diákkörbe jártam, és komoly mértékben befolyásoltak a nagy oktatók, akikkel szerencsém volt ily módon, találkozni. Ezek a kiemelkedő tudósok és tanárok hatottak rám, akár a személyiségüket, akár az oktatói teljesítményüket vagy a kutatói tevékenységüket nézzük. Többek között ez is motivált abban az elhatározásban, hogy én is egyetemen szeretnék tanítani és a polgári joggal foglalkozom majd, ha elvégzem az egyetemet. Nem túlzó tehát azt mondani, hogy meghatározó volt a polgári jogi diákkör a későbbi életemben, a pályaválasztásban. A diákkör mellett volt még egy fontos dolog, ami az oktatói pálya felé irányított. Egyetemistaként részt vettem a Studium Generale nevű szervezet munkájában, ami hátrányos helyzetű, de tehetséges diákok felvételi előkészítését segítette a felvételi tárgyakból, irodalomból és történelemből. Ebben az ún. önkéntes munkában olyan egyetemisták, illetve fiatal egyetemi oktatók vettek részt, akiket érdekelt az irodalom és a történelem, és szívesen áldozták szabadidejük egy részét arra, hogy segítsék a hátrányos helyzetű diákok egyetemre bejutását. Ez volt a második olyan impulzus, ami az egyetemi oktatói pálya felé irányította az érdeklődésemet.

Meghatározó személyként, aki segítette az utamat, meg kell említeni a miskolci jogi kar első dékánját, Kratochwill Ferencet. Mivel ő is az ELTE-n

oktatott, és onnan ment Miskolcra, sok akkor végzett, diplomás embert vitt az alakuló miskolci karra. Közöttük voltunk mi is a férjemmel, Lévay Miklóssal, aki alkotmánybíró és az ELTE Kriminológiai Tanszék vezetője. Mindketten a felsőoktatás iránt érdeklődtünk, és az egyetemi pálya vonzott minket.

Szakkollégista nem voltam, mert akkor még nem létezett a mostani szakkollégiumi rendszer. Gyakorlatilag miután 1981-ben végeztem, utána jöttek létre Budapesten a még ma is létező és híres szakkollégiumok, mint például a Bibó István szakkollégium. Úgyhogy nem volt lehetőség ilyen típusú szakkollégiumi munkában részt venni, viszont nekem majdnem ehhez hasonló volt a már említett egyetemi felkészítő, a Studium Generale, ami megerősítette az oktatói pálya iránti érdeklődésemet.

Karrieremmel kapcsolatban arra vagyok a legbüszkébb, hogy a TDK, OTDK eredmények alapján 2001-ben Mestertanári címet kaptam, ami nagyon fontos visszaigazolása volt annak a munkának, amit a TDK támogatásában elértem. Ugyancsak nagyon fontos volt számomra a Jean Monnet Professzori cím, amit az Európai Uniótól nyertem el, illetve a második fokozata a Jean Monet Chair, ami ugyancsak Európai Uniós elismerés. Külföldi tanulmányaimból és tanulmányútjaimból említhetem azt, hogy összehasonlító jogi posztgraduális diplomát szereztem Strasbourgban. Ez azt hiszem, nagyon sokat jelentett a szakmai pályafutásom szempontjából. A másik ilyen nagy elismert ösztöndíj, amit sikerült elnyernem, a Fulbright ösztöndíj, amelynek révén egy tanévet kutattam és oktattam New Jersey állami egyetemén, a Rutgers Egyetem Jogi Karán.

A hallgatók ösztönzésével kapcsolatban azt gondolom, hogy egyrészt a szakkollégium kiváló keret, hiszen a tudományos érdeklődésű hallgatókat, illetve azokat, akik nagyobb erőfeszítéseket hajlandók tenni annál, amit egy átlagos egyetemi oktatáshoz kell, bevonják akár már hallgatóként a tudományos munkába. A szakkollégium egyéni szakmai irányítást biztosít a szakkollégistáknak az őket érdeklő tudományterületeken. Ez a fajta tutorálási rendszer a nagy nyugati egyetemeken hatékonyan működő mechanizmus, és fontosnak tartom, hogy a mi Karunkon is működik. Amivel talán fokozni lehetne a szakkollégium és TDK tevékenység iránti érdeklődést, hogy tudatosítani kell a hallgatókban, hogy a személyes karrier szempontjából egyre inkább fontossá válnak az egyéni teljesítmények. A munkáltatók a diploma minősítése mellett alapvetően azokat az eredményeket értékelik versenyelőnyként, amelyek arra mutatnak, hogy mennyire terhelhető, mennyire kreatív a pályázó diplomás. Hiszen ha valaki az egyetemi tanulmányok alatt plusz feladatot vállal, az egyfajta utalás arra, hogy milyen a munkabírása, mennyire igényes és mennyire terhelhető. Nagyon fontos feladat, hogy a hallgató a tanulmányai kezdetén tisztában legyen azzal, hogy később a szakmai

pályafutása során ezek a plusz tevékenységek sokat fognak számítani. Ami fontos még, hogy kialakuljon egy személyes kapcsolat az oktatókkal, ami egyfajta motiváció lehet, hogy a tanulás mellett tudományos vagy demonstrátori munkát is végezzenek hallgatóink. Már készülünk a következő OTDK-ra, és a tanszékekkel keressük az eszközeit annak, hogyan lehetne elérni azt, hogy ne csak az OTDK évében legyen aktívak a hallgatók, hanem a többi félévben is. Erre jó alkalom, ha érdekes TDK programokat szervez az adott tanszék. Itt ugyancsak visszautalnék a Bencés Diákszövetség Győri Egyetemi Tagozatára, akik előadók meghívásával teremtenek lehetőséget a hallgatóknak, hogy fejlődhessenek. Kellenek impulzusok, amik segítségével a hallgató kiválaszthatja, mi az, ami őt megérinti, és arra már rá lehet építeni szakdolgozatot, TDK dolgozatot.

A minél jobb szakmai együttműködés és a személyes kapcsolat a cél a hallgatók és oktatók között, egyfajta érdemi tutorálás. Ez abszolút lehet egy üzenet is. Nekünk azt az előnyt kell a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karként kihasználni, hogy kis kar vagyunk, és adott a lehetőség személyes, családias hangulatra és érdemi szakmai kapcsolatra hallgatóink és oktatóink között. Az gondolom, hogy ez hosszú távon a minőségi jogászképzés egyik záloga.

PROF. DR. SZEGEDI ZOLTÁN

„A hízelgés és a nevelés lassúbb, mint a mészárlás, de hatása hosszú távon végzetesebb”.

Végzettség, tudományterület
Gépjármű közlekedési mérnök-közgazdász (1976) Drezdai Közlekedési Egyetem
PhD fokozat: gazdálkodás- és szervezéstudományok (1981) BKE
CSc fokozat: gazdálkodás- és szervezéstudományok (1990) Magyar Tudományos Akadémia

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi tanár (2013 -) Széchenyi István Egyetem, Regionális-tudományi és Közpolitikai Tanszék

Még Drezdában, egyetemi hallgatóként kerültem kapcsolatba a tudományos diákköri tevékenységgel, amiért itthon a Közlekedéstudományi Egyesületi díjat is kaptam. Azóta is vallom, hogy a tudományban fontos a kétkedő és a tényeket máshoz viszonyító hozzáállás, azaz: „mérni, ami mérhető, és mérhetővé tenni, ami nem mérhető”.

Szerencsém volt a szakmai életemben: a logisztika tudománya az elmúlt három évtizedben folyamatosan konjunktúrában volt. Emiatt nagyon sok hallgató választotta a szakomat, ill. választott engem konzulensként. Sok logisztikai TDK-szekciót vezettem, ill. három éven át intézményi TDK-elnök is voltam (ahol rájöttem, hogy a sikerhez nagyrészt a témavezető oktatót kell motiválnom…)

A diákköri munkám nagyrészt ahhoz a területhez köthető, amellyel jelenleg foglalkozom, de az igazán jó témákat nem én „adom”, azokat a kreatív-innovatív hallgatók „hozzák”.

A TDK eredményem is hozzájárult, hogy drezdai végzésem után oktatói állást ajánlott az akkori KTMF. A TDK azonban nemcsak a tudományos

területre készülőknek segít. Egy vállalatvezetőnek ugyanolyan fontos, hogy tudományos „strukturáltságban” gondolkodjon.

A meghatározó személy, aki segítette az utamat, leginkább az Édesanyám, aki csak hat elemit végzett, de bölcs kérdéseivel mindig irányt adott. Szakmailag pedig Hegedűs Gyula (a KTMF egykori főigazgatója), valamint Csáki Csaba (a Közgáz korábbi rektora): vezetői stílusukat, szervezőkészségüket csodáltam.

Karrieremmel kapcsolatban arra vagyok a legbüszkébb, hogy a logisztikai menedzsment tudományterület hazai elindítója, az első logisztikai témájú kandidátusi disszertáció megvédése kötődik a nevemhez. Büszke vagyok továbbá a rendszerváltás utáni nemzetközi kapcsolatok kiépítésére (CEMS, amerikai-magyar MBA-program elindítása, sok hallgató számára külföldi tanulmányok lehetősé tétele).

Üzenetem a jelenlegi és leendő hallgatóink számára, hogy – a felgyorsult idő, a globalizáció miatt ma már – egy győri végzős a jövendő sok évtizedes szakmai élete folyamán az amerikai, német, kínai egyetemek végzőseivel versenyez majd a munkaerőpiacon. Erre a megmérettetésre a felvételi napjától kezdve tudatosan kell készülnie.

Első tanácsom: Válogasd meg, mit tanulsz. (Hallgasd meg kompetens emberek tanácsait.) Amit aztán fontosnak tartasz, abban viszont mélyülj el. És menj külföldre egy-két szemeszterre. Más emberként jössz vissza. Ne válj szakmai sovinisztává. Az interdiszciplinaritás fontos: ha mérnöki, netán egészségügyi alapszakos vagy, válassz menedzsment mesterszakot. És fordítva….

Második tanácsom: Az elmélet és gyakorlat szoros kölcsönhatásának tisztelete. Mi egy alkalmazott-tudományi egyetem vagyunk. De hát ezért jöttél ide. A nagy költő korának nagy tudósa is volt. Ő ezt mondta: „Szürke barátom minden elmélet. De zöld az élet aranyága” (Goethe, Faust). Na jó, kicsit túlzott, de csak a hatás kedvéért. Az elmélet-gyakorlat kéz a kézben megy. Ezért a duális képzés is érdekes lehet ma…

MÉSZÁROS PÉTER

„*Minden összefügg mindennel, különösen a fizikával*”

Végzettség
Gépészmérnök és technikatanár (1993) Széchenyi István Főiskola
Okleveles fizika tanár (2000) Eötvös Loránd Tudományegyetem
Okleveles informatika tanár (2008) Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Szakmai és módszertani vezető (2012 -) Mobilis Közhasznú Nonprofit Kft.
Óraadó tanár (2011 -), Audi Hungaria Iskola

„Minden összefügg mindennel, különösen a fizikával” – szeretem mondani a tanítványoknak. Sokaknak a fizikai összefüggések helyett szinte csak ez a maradandó a tanulmányaikból[2], de igazából nem bánom. Ugyanis ebben a mondatban benne van minden lényeges: a világ végtelen komplexitását észre kell vennünk, de véges mivoltunk miatt alázattal kell kutatni az összefüggéseket. Több nézőpontú világértelmezés létezik, de a természeti törvények abszolútak, objektívek, legfeljebb az emberi megfigyelések módosulása (mérési pontosság növekedése, új információk megjelenése) miatt kell időnként pontosítanunk az eredményeket, illetve emiatt tudunk felismerni újabb törvényeket. A kíváncsiság és a kreativitás műszaki-természettudományi érdeklődéssel ötvözve szép és folyamatos élményeket, rácsodálkozásokat nyújt az embernek, munkán kívül is.

A Széchenyi István Egyetemre már óvodás koromban kezdtem járni. Egyrészt akkoriban még KTMF-nek hívták (Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola), másrészt egyáltalán nem voltam csodagyerek, hanem Édesapám 1976-tól 28 évig itt oktatott. Ő is azon elsők egyike, akik

[2] Egyeseknek a „túrórudi” is, mint univerzális kísérleti eszköz és alapfogalom

szorgalmazták az intézmény Széchenyire való átnevezését. Triviális ötlet attól, akinek Széchenyivel egy napon van a születésnapja!

A révais érettségimet követően ismerős helyen kerülhettem a felsőoktatásba. A mi négy éves mérnöktanárképzésünk akkoriban a helyi „elitkommandót" jelentette. Dr. Vásárhelyi Zsuzsanna tanárnő már abban az időben is kiválóan motiválta családias légkörű tanszékének tanítványait. Jól tudta, ha valaki el szeretne érni valamit a jövendő munkájában, nem „csak" diplomát kell szereznie, hanem sokoldalúan kell felkészülni, elmélyedni más témakörökben is, és meg kell ismerkedni a kutatási alapokkal, illetve a vizsgákon túl és felett is meg kell mérettetni. Többek között ez jelentette a TDK-ra való felkészülést.

Főiskolásként már tudtam – több irányú családi indíttatásból is –, hogy tanár szeretnék lenni, és Földes Zoltán tanár úr fiatalos lelkesedése, mély szakértelme is sokunkat magával ragadott. Szerencsésnek tartom magam, hogy ő lehetett a TDK, majd a szakdolgozati témavezetőm is. A jó értelemben vett megszállottságára jellemző, hogy mikor az OTDK döntőre készültünk, az egyik késő estébe nyúlt megbeszélésünkről a D-épületi szobájából a biztonsági őrök tessékeltek ki minket, mert már zárták volna az épületet.

Nem volt hiába a rengeteg erőfeszítés, országos első helyezést sikerült elérnem. Az „anyag-, energia-, információtranszfer folyamatai a közlekedésben című tananyagmodul kidolgozása" megnevezésű téma részben oktatás-módszertani, részben mérnöki nézőpontú feldolgozása a későbbiekben komoly alapokat és nagy segítséget jelentett, amikor általános iskolai, később középiskolai fizika és informatika (néha technika, természetismeret) tanárként helyi tantervet, tanmenetet, óravázlatokat, projekteket kellett összeállítanom. A tananyagfejlesztés sajátos formáját végzem manapság, amikor egykori „alma mater"-emtől pár méterre, a Mobilisben szakmai vezetőként dolgozok ki foglalkozásokat, tananyagokat, pályázatokat.

Örömmel látom, hogy dolgoznak még itt egykori oktatóim közül, elszántságuk és szakértelmük továbbra is kiemelkedő. Ugyanakkor szembetűnő, hogy a mai diákoknak sokkal több lehetőségük van részt venni versenyeken, innovációs pályázatokon, szakkollégiumi és önképzőköri tevékenységeken, projektmunkákban. Sok a tehetséges, többet tudni és tenni akaró hallgató, ugyanis ezen pályázatok egy részében magam is részt vehettem bírálóként, értékelőként, néha kiíróként.

Megtisztelő életpályaívnek tartom, hogy egykori, csupán helyismerettel rendelkező óvodásból lett hallgatóként immár óraadóként besegíthetek a Fizika és Kémia Tanszék „Tudomány-népszerűsítés" tantárgyába.

A kíváncsiságom és tanulni vágyásom részben a fizika doktori iskolában való hallgatói részvételemben nyilvánul meg. A tudományos ismeretterjesztést, illetve az oktatásügy néha sziszifuszi „előre görgetését" az Eötvös Loránd

Fizikai Társulat megyei titkáraként, más intézmények óraadójaként, szakdolgozati konzulensként is próbálom segíteni.

MIKA NORBERTNÉ HORVÁTH TÍMEA

„Az az egyetlen számodra megfelelő út, amelyiket a szíved szerint követned kell.”

Végzettség
Okleveles közgazdász (2002) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Személyzetfejlesztési referens (2014 -), AUDI HUNGARIA MOTOR Kft.

Egyetemi tanulmányaim alatt találkoztam a tudományos diákköri tevékenységgel, mely lehetőséget adott aktuális, új témák megismerésére, elemzésére, újszerű megközelítések kidolgozására. Az energiapiaci liberalizáció témával foglalkoztam a TDK keretein belül.

Bár jelenleg nem ezen a szakterületen dolgozom, meggyőződésem, hogy az egyetemi évek alatt a kötelező feladatokon túli kihívások, mint pl. a TDK munka nagyban hozzájárultak karrierem építéséhez, szakmai ismereteim bővítéséhez, illetve a tanulmányi idő alatti gyakorlati tapasztalatok megszerzéséhez.

Egyetemi éveim alatt a Szakkollégium vezetője segítette utamat. Munkahelyemen pedig felettesem támogatásával, mentorálásával fejleszthettem magamat.

Szakkollégistaként a mélyebb szakmai ismereteken túl, komoly képzéseken, szemináriumokon vehettünk részt. Ezeknek a pozitív hatása a mai munkám során is visszaköszön. Lehetőségünk volt csapatban dolgozni, kapcsolati rendszerünket kiépíteni, fejleszteni.

A legbüszkébb arra vagyok, hogy alkalmam nyílt a Robert Bosch Alapítvány nemzetközi továbbképzési programján részt venni, melyet közép-kelet-európai vezetőjelöltek számára hirdettek meg.

Üzenet: Fontos megragadni az egyetem, illetve főiskolai évek nyújtotta szakmai lehetőségeket gyakorlati tapasztalatok szerzése céljából. A befektetett energia és munka a későbbiekben sokszorosan megtérülhet.

MOLNÁR ANDREA

Végzettség
Okleveles közgazdász (2010) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Participation manager (2013 -) Raiffeisen Bank Zrt.

2008-ban készültem a TDK dolgozatomra, amely az évfolyamdolgozat témáját boncolta tovább, címe: A bürokratikus koordináció ellentmondásai. A dolgozat nem ért el helyezést, ennek ellenére nem gondolom, hogy csak azok az értékes tapasztalatok, amelyeknek köze van a rangsorhoz. A szakmai felkészülést egyetemi oktatók és a Kautz Szakkollégium is támogatta. A kiadásban megjelenő többi gondolathoz képest egy kicsit valószínűleg más megközelítésben gondolok a TDK-ra vagy OTDK-ra.

Úgy gondolom, ha valaki tudományos versenyen indul, két témaválasztás javasolt: a nyertes típusú és a belső indíttatású. Én olyan témát választottam, ami érdekelt. Viszont nem gazdaságpolitikai területen dolgozom, nem is szerettem volna. Elég ritka, ha valaki azon a területen helyezkedik el, amelyen diákkorában kutakodott, bár nyílván nagyon szerencsés lenne. De a tudományos versenyeken gyakran fejtegetnek elméleti megközelítéseket, különösen azért, mert a diákoknak nincs gyakorlati tapasztalata, aztán az életben megfordul az arány és hirtelen a gyakorlat számít, miközben az iskolában megtanultakat csak nagyon minimális mértékben lehet hasznosítani.

A karrieremmel kapcsolatosan arra vagyok a legbüszkébb, hogy nem félek kilépni a komfort zónámból. A komfort zóna személyenként természetesen eltérő, de alapvetően a legtöbb ember fél a konfliktus-helyzetektől, akár partnerrel, akár felettessel szemben, kiállni a szakmai véleménye mellett, és vállalni a felelősséget, tudni váltani, ritmust váltani, azaz minden olyan helyzettől, amely során az embernek nyelni kell egyet és folytatnia a munkát. Ez azért is különösen nehéz, mert önmagában egy alapvetően stresszesebb

pozíciót vállal az ember. Határozottan úgy gondolom, hogy nem garancia az, ha egy diák tudományos munkát vagy tevékenységet, illetve szakkollégiumi tagságot vállal a hétköznapi diákélet mellett arra, hogy jó pozíciót fog a jövőben betölteni. Azonban, úgy gondolom, hogy van korreláció e között az extra erőfeszítés és a hajlandóság között arra, hogy minél gyakrabban lépjen ki az egyén a saját komfort zónájából. Ez utóbbi viszont már a siker egyik legalapvetőbb titka.

Frissdiplomásként, 2010-ben könyvvizsgálói területen helyezkedtem el az egyik big4-nál, majd másfél éve az egyik külföldi tulajdonú bank leányvállalati osztályán Participation Managerként (nincs magyar megfelelője). Mindkét munkakör nemcsak szakmai tudást kíván, hanem elhivatottságot, felelősségteljességet és jó kommunikációs készséget is.

Számomra azért volt jelentős a tudományos tevékenység az egyetemi évek alatt, mert úgy gondoltam, hogy gyakorolnom kell a szakmai érvelést tapasztalt emberek előtt. Természetesen volt gyakorlási lehetőség az iskolapadok előtt is, de jelentős különbséget látok a között, hogy mindjárt elalvó szaktársaim előtt vagy mindjárt ízekre szedni kívánó zsűri előtt kell helyt állni.

Bevallom, még a mai napig is izgatott félelemmel tölt el, amikor a szakmai javaslatomat olyan vezetőknek kell meggyőzően elmagyaráznom és megvédeni az állásfoglalásom, nem az anyanyelvemen, akik 2800 fős vállalatot vezetnek, és évtizedes tapasztalat áll mögöttük. De nem az a kérdés, hogy izgulok-e vagy sem, hanem az, hogy megcsinálom! És talán ezért vagyok a munkakörnyezetemben egyedüli 30-on aluliként, ráadásul nőként.

Így az üzenetem a következő generáció számára az, hogy találja ki, mit szeretne csinálni a munkájában, azonosítsa, hogy milyen kvalitásokkal kell rendelkeznie az elérni kívánt pozícióhoz, és gyakoroljon minél többet olyan helyzetekben, amelyekkel a saját komfort zónáján kívül kerülhet. Érdekes módon ezek közül az a legnehezebb, hogy olyan valós célt azonosítson az ember, amelyre valójában alkalmas is, és képes legyen elengedni azt, amennyiben rájön, hogy nem. Ez utóbbi nem tekinthető feladásnak, hanem okos lépésnek.

SZÁNYI DÁVID

„Fiatal fővel még érdemes tanulmányozni a bölcsességet, öregkorban már gyakorolni kell.”

(Jean-Jacques Rousseau)

Végzettség, tudományterület
Okleveles közgazdász (2011) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Ügyvezető (2011 -) Coeptis Üzletfejlesztési és Innovációs Szolgáltató Kft.

A tudományos diákköri tevékenységgel egyetemi éveim alatt, a szakkollégiumi tagságom alkalmával kerültem kapcsolatba. A tagok a tagság időtartama alatt legalább egyszer, az érdeklődési körüknek megfelelő kutatási témában készítettek egy TDK dolgozatot, amelyet a konferencia napján szekciónkénti bontásban előadtak.

Két alkalommal vettem részt diákköri konferencián. 2009 őszén I. helyezést értem el dolgozatommal. A dolgozat fejlesztéspolitika témakörben íródott. Címe: „A Gazdaságfejlesztési Operatív Program helye és szerepe a gazdaságpolitikai ösztönző rendszerben”. Második alkalommal 2010 őszén OTDK-n való indulási jogosultságot is szereztem. A kutatási téma hasonló, azonban kicsit elméletibb, mint az első dolgozat. Címe: ”EU támogatások, tervezés és fejlesztéspolitika”.

Diákköri munkám, kutatási területem teljes mértékben ahhoz a szakterülethez köthető, amellyel mindennapi munkám során foglalkozom. Egy tanácsadó céget vezetek, amely üzleti tanácsadással, azon belül főként projektek generálásával, valamint beruházási projektmenedzsmenttel foglalkozik.

A tudományos terület továbbviteleként a Fejlesztéspolitikai Tudományos Közhasznú Egyesület vezetését látom el, amely főként a témában érdeklődő, kutatni vágyó fiatalokat tömöríti magában.

A TDK dolgozat írása közben, az elméleti és gyakorlati kutatás során megfelelő szakmai alapokra tettem szert ahhoz, hogy munkám során átlássam a Magyarországon működő támogatási rendszert. Ezen tapasztalatok nemcsak az

elhelyezkedésben segítettek, de a megszerzett ismereteket nap, mint nap használom is. A TDK kutatási munkám egyetemi éveim utolsó két évében történt, amellyel párhuzamosan gyakornokként dolgoztam egy tanácsadó cégnél.

Szakmai karrierem mentorállásában két meghatározó személyt említenék meg. Az egyik a szakdolgozati és TDK dolgozataim konzulense, Prof. Dr. Losoncz Miklós. A kutatási módszertant, valamint Magyarország támogatási rendszerének Európai Unióban elfoglalt helyét általa ismerhettem meg, a kutatás és a dolgozatok írása során a rendszeres konzultációk során tőle kaptam meg a megfelelő impulzusokat. A gyakorlati tudás elsajátításához a gyakorlati helyemen lévő vezetőmtől, Ponácz György Márktól kaptam hatalmas segítséget. Természetesen a tanulás, a konzultáció folyamatos azóta is, hiszen az üzleti életben a változások mindennaposak.

Egyetemi tanulmányaim alatt a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium tagja voltam. A tagság alatt a Pénzügyi- és Pályázatíró Munkacsoport tagjaként, majd vezetőjeként tevékenykedtem, amely ugyancsak determinálta a kutatási témámat. A kutatási tevékenység a tagság során egy alkalommal kötelező volt, azonban az ehhez szükséges segítséget, bíztatást a szakkollégium akkori vezetőjétől, Farkas Pétertől meg is kaptuk. A dolgozat megírására készítettek fel a szakkollégiumban rendezett különböző kutatás módszertani kurzusok, az előadás-technikán pedig a konferenciák előtti „próba prezentációk" fejlesztettek, ahol a tagság előtt adhattuk elő a dolgozatot. A hallgatóság elmondta, hogy mit lenne érdemes javítani, valamint kérdéseket is feltett a témával kapcsolatban. Ezek mind-mind hozzásegítik a tagságot a sikeres TDK szerepléshez.

Karrieremmel kapcsolatban arra vagyok a legbüszkébb, hogy azon a területen dolgozhatok, amely folyamatos fejlődési lehetőséget biztosít számomra, mindennapi munkám során szívesen és lelkesen látom el feladataimat, és nem kényszerből dolgozom. A munkám során két azonos ügyféllel, partnerrel, problémával szinte még nem is találkoztam, így unalmasnak, egyhangúnak egyáltalán nem mondható.

A hallgatók számára azt tudnám javasolni, hogy a kötelező tanulmányok mellett próbáljanak meg a lehető legtöbb, szakmai/akadémiai karrierjüket segítő előadáson, rendezvényen, versenyen, kutatásban, TDK írásában részt venni. Ez egyrészt hozzásegítheti őket ahhoz, hogy megtalálják, hogy milyen területen szeretnének tevékenykedni, ha „nagyok lesznek", másrészt piacon hasznosítható, versenyképes tudást is szerezhetnek.

DR. HALBRITTER ERNŐ

„Szeretni kell a szakmánkat, szeretni kell a diákokat, s az összes többi ebből következik”

(Ritoók Zsigmond)

Végzettség, tudományterület
PhD fokozat: gépészeti tudományok (1998) Miskolci Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
nyugdíjas egyetemi docens (1977 -) Széchenyi István Egyetem

1977 óta oktatok a Széchenyi István Egyetem. Tanítói pályafutásom alatt összesen 29 TDK-dolgozat elkészítésében működtem közre konzulensként. Ezek közül a helyi konferenciákon 9 első díjat, 4 második díjat, 7 pedig különdíjat kapott. A témavezetői tevékenységen kívül szakkoordinátorként is részt vettem a diákköri munkában, éveken át képviseltem az Egyetemet az Országos Tudományos Diákköri Tanács különféle szakbizottságaiban vagy éppen zsűrijében. Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon hallgatóim közül ketten első, ketten harmadik díjat szereztek, egy-egy diák pedig második lett és különdíjat is kapott.

Tudom, milyen sokat számít a jó iskola, az elhivatott tanár. A fiam például a bencéseknél alapozott, ma a Budapesti Műszaki és Gazdasági Egyetem fizika tanszékén docens. A hallgatókkal folytatott, partnerségen alapuló közös munka eredményességét saját bőrömön tapasztalhattam meg, pályafutásomra nagy hatással volt Farnady Ernő, akivel óraadóként a Révai-gimnáziumban találkoztam, ő vitt át egy év múlva a Jedlikbe. Mikor az Egyetemre kerültem, Farnady tanár úr tantárgyához neveztek ki főiskolai adjunktusnak az egyetem előd intézménye (KTMF) Járműgyártási Tanszékén. Jelenlegi kutatási területemhez, a számítástechnikához ezt követően kerültem közel. Emellett a pedagógia is szerepelt a kutatási területeim között, kiemelve az oktatástechnológiai lehetőségeket.

A közös munka során egyenrangú félként tekintettem a hallgatókra, közös publikációk készítésével is igyekeztem elősegíteni azt, hogy a tudományos pálya vonzóvá váljon számukra. Egykori hallgatóim közül jelenleg ketten is a Széchenyi István Egyetem munkatársai.

Eredményeim közül arra vagyok a legbüszkébb, hogy jó néhány hallgatónk szakmai érdeklődését sikerült a tananyag elsajátításán túl felkeltenem, hozzájárulhattam több sikeres életpálya megalapozásához, illetve természetesen arra, hogy 2009-ben az Országos Tudományos Diákköri Tanács Mestertanár Aranyérem adományozásával ismerte el a tehetséggondozás területén végzett munkámat.

DR. HABIL HONVÁRI JÁNOS

„A tudományhoz nem visz széles országút, s csak az remélheti, hogy napsütötte ormait eléri, aki nem riad vissza attól, hogy meredek ösvényeinek megmászása fáradságos.”

(Marx Károly)

Végzettség:
Tervező-elemző (1976) Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem
Okleveles közgazdász (1976,1980) Eötvös Lóránd Tudományegyetem
CSc fokozat: multidiszciplináris társadalomtudományok (1989) MTA
Habilitáció: történelemtudományok (2012) Pécsi Tudományegyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás:
habilitált egyetemi docens (1976 -), Széchenyi István Egyetem Nemzetközi és Elméleti Gazdaságtan Tanszék

Harmadéves közgazdász hallgató koromban írtam egy TDK dolgozatot, amellyel III. helyezést értem el Szegeden az Országos Tudományos Diákköri Konferencián. A dolgozatom nyomtatásban is megjelent, ez volt életem első publikációja.

A dolgozatírásnak az volt az előzménye, hogy az egyetemen az egész szakmai pályafutásomat döntő mértékben meghatározó tanáregyéniségek tanítottak. Nagy élményt jelentett számomra Berend T. Iván gazdaságtörténeti előadása, akinél vizsgáztam is. Tulajdonképpen ő keltette fel az érdeklődésemet a XX. századi magyar gazdaságtörténet iránt. A második szemeszterben alternatív tárgyakat vehettünk fel az egyetemen, és én a meghirdetett tárgyak közül az Európa gazdaságtörténete kurzust választottam. Szakács Sándor docens úr tartotta ezeket az előadásokat, amelyek szintén nagyon érdekesek voltak számomra. Valószínűleg a docens úr is észrevette, hogy affinitást mutatok a gazdaságtörténet iránt, ezért a következő tanévben megkért, hogy segítsek neki a kutató munkájában. Azt a feladatot kaptam, hogy cédulázzam a Szabad Nép című napilapot. Ekkor találkoztam először ilyen jellegű feladattal, és ráébredtem, hogy milyen izgalmas dolog régi újságokat olvasni, jegyzetelni.

Ott tanultam meg a cédulázás és a jegyzetelés technikáját, és kerültem kapcsolatba a történelemmel. Főleg a XX századi történelemmel, gazdaságtörténelemmel, és azóta is ezzel foglalkozom. Ilyen előzmények után írtam az említett TDK dolgozatot, és vettem részt Szegeden utolsó éves hallgatóként az OTDK-n, amely nagy élmény volt, és harmadik díjat szereztem.

Oktatóként akkor kerültem kapcsolatba a TDK-val, amikor megkezdődött az üzemgazdász szakos hallgatók képzése, ami a mostani közgazdászképzésnek volt az elődje. Azóta rendszeresen vannak hallgatóim, akiket vagy én kérek meg, hogy foglalkozzanak egy adott témával, vagy ők keresnek meg, hogy szeretnének velem dolgozni. Természetesen nagy örömmel tölt el, hogy vannak olyan hallgatók, akik a kötelező feladatokon túl is szeretnének valami pluszt is csinálni. A dolgozat elkészítésének időszakban együtt dolgozunk a hallgatókkal, elkészül a munka, amelyet egy szakmai bizottság előtt előadnak, és a hallgatók egy része komoly eredményeket mutat fel tudományos munkája során.

Diákköri munkám ahhoz a szakterülethez kötődött, amellyel most is foglalkozom: a történelemhez, a gazdaság- és társadalomtörténethez, én ezekhez értek valamit. Már a tanórákon feltűnik néhány olyan hallgató, aki különleges affinitást és elkötelezettséget mutat a tudomány és az általam oktatott tárgyak iránt. Őket szoktam megkérni, hogy van e kedvük közösen dolgozni egy dolgozat kapcsán, egy évig, másfél évig, kivel mennyit, majd megszületnek a munkák, amelyek mindkét félnek hasznosak. Jó a hallgatónak, hiszen részben elkészül a szakdolgozata, esetleg fel tudja használni ezt a munkát más tárgyaknál, kis előadásokat készít belőle, tehát mindenképpen hasznos tevékenység. Egy TDK dolgozat, nem csak a hallgatónak, hanem az oktatónak is rendkívül fontos, tehát ez a folyamat mindenképpen kétoldalú. Oktatóként kipróbálhatjuk azokat az elképzeléseinket, amelyeket a munkánk során kidolgozunk, másrészt a hallgatók felől is kapunk impulzusokat, ötleteket, olyan ötleteket, amelyek egyébként nem jutnának az eszünkbe. Emellett a hallgatók sokat olvasnak, olyasmiket is, amelyekkel lehet, hogy mi nem találkozunk, hiszen képtelenek vagyunk a ma megjelenő összes irodalmat elolvasni, így a mi figyelmünket is ráirányíthatják egy-egy fontos forrásra. Tehát egy TDK dolgozat kapcsán mi oktatók is sokat kapunk, ami miatt én rendkívül hálás vagyok.

Az egyetemi tanáraimon kívül mindenképpen meg kell emlékeznem a középiskolai történelem tanáromról, aki Nyíregyházán egyben az osztályfőnököm is volt, Almássy Lászlóról. Tanár úr az életemnek rendkívül meghatározó személyisége volt. Szokatlanul nyitott és már-már kíméletlenül őszinte egyéniség volt, aki nekem történelmet és magyart tanított az iskolában. Nyíregyházára jártam közgazdasági szakközépiskolába, ahol a történelem nem volt fontos tárgy. Amikor érettségiztünk, a több mint 40 fős osztályból

mindössze hárman választottuk a történelmet. Akkor még nem számított kötelező érettségi tantárgynak a történelem, így a politikai gazdaságtan és a történelem között lehetett választani. Természetesen a diákok többsége az előbbit választottam, hiszen az csak 2 éves anyag volt, ellenben a történelemmel, amely 4 év anyagát ölelte fel. Számomra egyértelmű volt, hogy melyik tárgyat választom, hiszen Almássy tanár úr miatt kezdtem el érdeklődni a történelem iránt. A tanár úr arra tanított bennünket, hogy az események mozgatóit, okait keressük a történelemben, és így jöttem arra rá, hogy nem az a lényeg, hogy mikor, hol és hogyan történt valami, hanem az, hogy miért történt, tehát a mozgatórugókat kell keresni, és akkor jutunk el az események megértéséhez. Tehát azt gondolom, hogy őt mindenképpen meg kell említenem, az életem, pályafutásom kapcsán. Ugyancsak szólnom kell dr. Gecsényi Lajosról, aki Győrbe kerülésem idején a megyei levéltár igazgatója volt. Kutatói pályám elindulásakor sok segítséget, támogatást, ösztönzést kaptam tőle, amiért nagyon hálás vagyok.

Az egyetemen a Stúdium Generálé-ban tevékenykedtem, amely hátrányos helyzetű, fizikai származású középiskolai diákok egyetemi felvételét segítette, tehát ingyenes felvételi előkészítőket tartottunk. Harmadikas, negyedikes középiskolás diákokkal levelezünk, feladatokat küldtünk nekik, és egy évben kétszer, tavasszal és nyáron egy-egy hetes tábort szerveztünk, ahol az volt a célunk, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek egyetemre való bejutását elősegítsük. Nagyon fontosnak tartottam ezt a tevékenységet, hiszen ott kerültem először kapcsolatba az oktatással. A kutatás alapjaival – mint említettem – Szakács Sándor kapcsán ismerkedtem meg, az oktatással pedig a Stúdium Generálé kapcsán, ugyanis mi, mint diáktanárok tartottuk az előadásokat. Számomra meghatározó élmény volt, amikor harmadéves egyetemistaként, Egerben, egy nagy kultúrház színpadára kiálltam, és több száz diáknak tartottam előadást a feudalizmus elméleti problémáiról. Az előadás egyszerre volt fantasztikus, ugyanakkor borzasztóan nehéz is, rendkívüli módon izgultam, hiszen hallgatóként nem rendelkeztem még akkor tudással, hogy nyugodt szívvel álljak a hallgatók elé. A Stúdium Generálé kapcsán kezdtem el oktatással foglalkozni, tehát ez a tevékenység az életemben nagyon fontos volt, majdhogynem logikusan jött az egyetem után a felsőoktatás, hiszen addigra már megszerettem ezt a szakmát.

Nagyon fontosnak tartom a szakkollégiumot, többször tartottam kurzusokat a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium szervezésében. Azt gondolom, hogy fontos az, hogy a hallgatók már az egyetemi tanulmányaik során szert tegyenek valamilyen pluszra, többlet ismeretre, képességre. Sajnos a felsőoktatás hihetetlenül felhígult, a diploma értéke borzasztóan lecsökkent, nagyon nehéz elhelyezkedni, diplomás túlképzés van Magyarországon. Ha egy hallgatónak

csak egyetlen egy lépésnyi előnye van a többivel szemben, akár nyelvismeret, akár számítástechnikai ismeret, akár TDK írás tekintetében, vagy bármilyen más szempontból, az mindenképpen előny lehet az egyéni pályafutása során.

A karrieremmel kapcsolatban talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy sikerült néhány területen pontosítanom a XX. századi magyar történelemmel kapcsolatos egyes megállapításokat. A történelemben sajnos ma sokszor sztereotípiák uralkodnak, valaki leír valamit, és aztán az őt követők automatikusan megismételik ezt az állítást, anélkül, hogy utánajárnának, ellenőriznék a megállapítás valóságtartalmát. A magyar történelemben van pl. olyan állítás, ami 1985 óta megdönthetetlen makacs axiómának bizonyult, és nekem sikerült 30-35 év után bebizonyítanom, hogy az állítás hamis. Másrészt arra is büszke vagyok, hogy sikerült a magyar felsőoktatásban általánosan, több felsőoktatási intézményben is használt gazdaságtörténeti monográfiát írnom.

Nagyon nehéz időszakban lettek egyetemisták a Hallgatóink, bár ugyanakkor nagyon szép idő is ez a mostani. Azt gondolom, hogy a magyar felsőoktatásnak meg kell újulnia. Az elmúlt 20 év nem volt sikeres időszak, mennyiségi oldalról természetesen igen, viszont minőségi oldalról a felsőoktatás nagyon nagy léptékben visszaesett. Ezért a jövő kilábalásának az útja a minőség. Így azt tanácsolom a jelenlegi és a leendő hallgatóknak, amely biztosan nem túl népszerű javaslat, hogy ne sajnálják a saját fejlesztésükre, képzésükre fordított időt és energiát. Az olvasás, a nyelvtanulás, a különféle plusz ismeretek megszerzése olyan versenyelőnyt jelent, amely hosszú távon mindenképpen megtéríti a befektetett munkát.

PROF. DR. KUCZMANN MIKLÓS

„… aki ilyen világban él, és fogalma sincs róla, milyen úton születtek ezek a felfedezések, az nem szolgál rá arra, hogy e kornak haszonélvezője legyen.”

(Aaron Bernstein, Természettudomány közérthetően)

Végzettség
Okleveles villamosmérnök (2000) Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
PhD fokozat: villamosmérnöki tudományok (2005) Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Habilitáció: informatikai tudományok (2011) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
tanszékvezető, dékán, egyetemi tanár (2005 -), Széchenyi István Egyetem, Gépészmérnöki, Informatikai és Villamosmérnöki Kar Automatizálási Tanszék,

Harmadéves koromban, 1998-ban kerültem kapcsolatba a tudományos diákköri tevékenységgel: egy áramkör-szimulációs szoftvert írtam Pascal-nyelven, amelyet majd két éven át fejlesztettem. Később egy másik témával, az elektromágneses terek szimulációjában lényeges hiszterézis modellezésével kezdtem foglalkozni. Előbbi témakört hosszú éveken át tanítottam, utóbbival kutatási témaként is foglalkozom, illetve tanítom. Az áramkör-szimulátorral egy TDK 3. helyezést, a hiszterézis karakterisztikával kapcsolatos dolgozatommal TDK 2. helyezést értem el a Műegyetemen.

Hallgatóként végzett diákköri munkám ahhoz a szakterülethez kötődik, amellyel jelenleg foglalkozik.

A TDK tevékenység alapvetően befolyásolta a karrieremet, segített az elhelyezkedésben. Mindig tanári, illetve fizikusi pályára készültem, végül villamosmérnök lettem, s jelenleg az elméleti villamosságtan különféle területeivel foglalkozom. Úgy gondolom, a TDK a szakmai pályámat megalapozta.

A tudományos utamat meghatározó és segítő személyek dr. Bokor Árpád és Prof. dr. Iványi Amália.

Karrieremmel kapcsolatban arra vagyok a legbüszkébb, hogy 37 évesen, nagyon fiatalon lettem egyetemi tanár.

Üzenetem a jelenlegi és leendő hallgatóink számára az, hogy aki a tudományos életben, egyetemi katedrán képzeli el jövőjét, annak feltétlenül, már hallgató korában el kell kezdeni kisebb-nagyobb feladatok, tudományos igényű munkák elkészítésével, cikkek írásával, előadások tartásával barátkozni. Aki az ipari, mérnöki környezetben szeretne boldogulni, annak is javaslom, mert az iparban is kell tudni, hogy kell előadni, megírni egy jelentést stb. A sikeres TDK tevékenység az önéletrajzban is jól mutat.

DR. HABIL SMUK PÉTER

„Great men are not born great, they grow great…”

(Mario Gianluigi Puzo, A keresztapa)

Végzettség
Jogász (2002) Eötvös Lóránd Tudományegyetem győri tagozat
Történész (2003) Eötvös Lóránd Tudományegyetem
PhD fokozat: állam- és jogtudományok (2008) Széchenyi István Egyetem
Habilitáció: állam- és jogtudományok (2013) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
tanszékvezető, habilitált egyetemi docens, általános és oktatási dékán-helyettes (2002 -) Széchenyi István Egyetem, Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar, Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszék,

A tudományos diákköri tevékenységgel a 2001-es OTDK-n (a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rendezte) kerültem kapcsolatba, ahol opponense voltam egy nemzetközi jogi dolgozatnak. Ezt követően szinte minden házi TDK-n és OTDK-n konzulens voltam, több nyertes hallgatóm volt (2005-ben és 2009-ben OTDK első helyezettek lettek a hallgatóim, azt követően 2011-ben egy második, 2013-ban pedig egy harmadik helyezést, valamint egy különdíjat hoztak el a versenyzők), illetve a 2005-ös győri OTDK szervezőbizottságának tagja voltam. 2013-ban mindezért Mestertanár Aranyéremben részesültem.

A fő kutatási területeim az alkotmányjog, alkotmánytörténet, parlamenti jog, véleményszabadság, parlamentarizmus, választási rendszerek, politikatörténet, így a dolgozatok ezeken a területeken indulnak a versenyeken.

Egyetemi karrierem építésében előnyt jelentett számomra és a habilitációm alapvető feltétele is volt.

Kezdetekben Dr. Sulyok Gábor, a Jogi Kar Nemzetközi Köz- és Magánjogi Tanszék habilitált egyetemi docense, majd Prof. Kukorelli István, a Jogi Kar Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszék egyetemi tanára, valamint Prof. Bihari Mihály, az Alkotmányjogi Tanszék professor emeritusa voltak meghatározó személyek, illetve segítették utamat. A Tudományos Diákkör szervezési rutinját illetően pedig Papp Imrétől (korábban a SZE Jogi Karának

Alkotmányjogi Tanszékén, jelenleg az ELTE Jogtudományi Karán adjunktus) tanultam sokat.

Hallgatóként a szakkollégiumi tagságom (volt, nem is egy) más vonalon mozgott a TDK-val, viszont oktatóként a Batthyány Lajos Szakkollégium és a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium vezetőjeként sok hallgató TDK-felkészülését segítettem egy évtizedig, illetve ezekben a szakkollégiumokban olyan hallgatói-szakmai légkört igyekeztem – azt hiszem sikerrel – kialakítani, amelyben a hallgatók jól érezték magukat, és a TDK dolgozatok szaporodtak.

Arra vagyok a legbüszkébb, amikor nem jogász hallgatóim az OTDK jogi szekciójában, illetve fordítva, a jogászok nem jogi szekcióban nyertek helyezést.

A jelenlegi és leendő hallgatóink számára az üzenetem, hogy egy OTDK első helyezés egyenlő a biztos elhelyezkedéssel egy jó munkahelyen. De nehogy túl „komolyan” vegyék a diákköri mozgalmat – az ugyanis nem csak szakmai karriert jelent, hanem olyan közösségi-társasági tevékenységet, amelyben emberileg is gazdagodhatnak.

DR. VÁSÁRHELYI ZSUZSANNA

„Az a jó pedagógus,
akire évtizedek múlva is
felragyognak és mosolyba
borulnak a szemek”

(Németh László)

Végzettség
Okleveles pedagógia szakos tanár (1969) Kossuth Lajos Tudományegyetem
Okleveles pszichológus (1975) Eötvös Lóránd Tudományegyetem
PhD fokozat: bölcsészettudomány (1978) Eötvös Lóránd Tudományegyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Főiskolai docens (1970 -) Széchenyi István Egyetem, Tanárképző Központ

A tudományos diákkori mozgalomba már nagyon régen bekapcsolódtam. 1979-ben konzulensként irányítottam az első mérnöktanár szakos évfolyam három hallgatójának a közös diákköri munkáját. Dolgozatukra az intézményi TDK-n első díjat, a XXVI. OTDK-n pedig különdíjat kaptak.

Az első sikerélmény nagymértékben motivált arra, hogy témavezetőként, majd tanszékvezetőként és szakvezetőként továbbra is támogassam a tehetséges hallgatók szakmai fejlődését, pedagógiai tudományos tevékenységét. Munkám eredményességét jelzi, hogy a négy évtized alatt számos díjazott pályamunka született. Diákjaink rendszeresen és sikeresen vesznek részt az országos konferenciákon.

Tanítványaimnak mindig olyan témákat ajánlottam, amelynek során a pedagógiai-pszichológiai ismereteik bővültek, elevenné és aktuálissá váltak. Meggyőződésem, hogy az oktatói munka nem azonos az ismeretközléssel, még akkor sem, ha rendszeresség és következetesség jellemzi, ezért feladatomnak tekintem, hogy kifejlesszem a hallgatókban a tájékozódás szenvedélyét és képességét is.

Oktató-nevelő munkám során gondot fordítok arra, hogy a diákok érdeklődését a könyvtár és a kutatás irányába tereljem, valamint ösztönözzem őket az önálló véleményalkotásra. Mindig arra törekszem, hogy a hallgatóknak a lehető legtöbb alkalmuk legyen bizonyítani tehetségüket, és minél több pozitív élményt kapjanak. Erre igen jó lehetőség a tudományos diákkör.

A siker eléréséhez persze kell a tanár és a tanítvány személyes, jó kapcsolatán alapuló műhelymunka, a tanár hitelessége, példamutatása, mert csak így tud hatást gyakorolni a tehetséges diákok szakmai előrehaladására, személyiségük fejlődésére.

A mai korban különösen nagy az elvárás a jövő tanárai iránt, ezért igen fontosnak tartom a képességek sokoldalú kiművelését. A Tanárképző Központ mindenkori vezetése ezért igyekszik összekapcsolni a TDK munkákat a szakdolgozatok készítésével, mert ez is további vonzerőt jelent hallgatóinknak a magasabb szintű pedagógiai-pszichológiai tudományos munka végzéséhez.

Rendületlenül hiszek abban, hogy a tudomány rejtelmei az egyes témák által felkeltett kíváncsiság, az új keresése, az alkotás izgalmai mindig is vonzani fogják a jó képességű és szorgalmas fiatalokat. Igyekszem bíztatni őket és erősíteni önbizalmukat Maria Curie szavaival: *„Hinnünk kell abban, hogy tehetségesek vagyunk valamiben."*

A TDK munkák irányítása azonban sok időt, türelmet igényel és fáradsággal is jár. Ugyanakkor igen nagy örömet is tud szerezni tanárnak és diáknak egyaránt, hiszen a közös munka során felszínre jönnek az addig talán rejtve maradt szakmai és emberi értékek is.

Bízom benne, hogy a Tanárképzőn a jövőben is mindig lesz Mester[3], aki felkarolja a tehetségeket, mert a képesség nagy kincs, csak fel kell ismerni, és gondoskodni kell a továbbfejlesztéséről.

[3] 2003 – ban az OTDT Dr. Vásárhelyi Zsuzsanna tanárnőt Mestertanár Aranyéremmel jutalmazta kiemelkedő TDK mentori tevékenységéért

MÉSZÁROS MÁRTA

„Mindenki zseni. De ha egy halat az alapján ítélsz meg, hogy tud-e fára mászni, akkor egész életében butának fogja érezni magát”

(Albert Einstein)

Végzettség
Külügyi szakértő (2002) Budapesti Corvinus Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Nemzetközi ügyintéző (1996 -), Széchenyi István Egyetem, Igazgatásszervezési Főigazgatóság

1999 évtől vettem át Arató Károlyné tanulmányi ügyintézőtől az akkor még „csak” Tudományos Diákköri Konferencia tevékenység koordinálását, és alakítottuk át – a csatlakozó Művészeti Fakultás diákjainak is lehetőséget teremtve – Tudományos és Művészeti Diákköri Konferenciává. Dr. Bukoveczky György TDT elnök irányítása alatt 2008-ig volt szerencsém félévente a helyi konferenciák rendezéséhez, és kétévente az országos konferenciák előkészítéséhez.

Legnagyobb élményem a 2007. évi OTDK Műszaki Szekciójának lebonyolítása, melynek házigazdája a Széchenyi István Egyetem volt. Közel 500 résztvevőről gondoskodott szervező csapatunk, és életre szóló élményt jelentett az a bizonyos 3 nap, talán azért is, mert én éppen begipszelt lábbal szervezkedtem.

Bár jelenleg is hallgatókkal foglalkozom, azonban a jelenlegi munkám már nincs átfedésben a Tudományos és Művészeti Diákkör tevékenységével. A hallgatói mobilitás szervezése során azonban gyakran tapasztalom, hogy a külföldi ösztöndíjakra leginkább fogékony hallgatók között nagyon sok vesz részt a TMDK konferenciákon is.

A kezdeti időkben munkámat Arató Károlyné segítette nagyon sok tapasztalatával, illetve Dr. Bukoveczky György TDT elnökkel mindig nagyon jó munkakapcsolatban voltunk, és segítettük egymás munkáját.

Minél több, egyetemet végzett álláskereső van, annál nagyobb jelentősége van a tantervi oktatás, tanulás melletti tevékenységnek. Egy jó állás elnyeréséhez ma már nem elég kiváló eredménnyel elvégezni egy szakot, ki kell tűnni a többi végzett hallgató közül. Ennek – ha nem is a legkönnyebb, de mindenképpen – leghasznosabb módja, ha kihasználják az egyetemek által kínált extra lehetőségek egyikét, mint pl. TMDK részvétel, hazai vagy külföldi ösztöndíj. Mindez az önéletrajzban világít, mint egy reklámtábla, és odavonzza a szemet. Ezt a célt azonban csak tudatos és felelősségteljes tervezéssel, gondolkodással lehet elérni. Merjenek és akarjanak jövőt álmodni és hozzáigazítani a jelent.

DR. PÓLIK ZOLTÁN PHD

„Mindenki tudja, hogy bizonyos dolgokat nem lehet megvalósítani, mígnem jön valaki, aki erről nem tud, és megvalósítja.”

(Albert Einstein)

Végzettség
Okleveles villamosmérnök (2011) Széchenyi István Egyetem
PhD fokozat: informatikai tudományok (2015) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Kutató-fejlesztő mérnök (2011 -) Balluff Elektronika Kft.

Az Egyetem elkezdése után hamar kapcsolatba kerültem a tudományos diákköri tevékenységgel, ugyanis akkori tanárunkkal, Dr. Kuczmann Miklóssal való megismerkedés után, az ő vezetésével és néhány hallgatótársammal megalapítottuk az Elektromágneses Terek Laboratóriumot, ahol tudományos munkát kezdtünk végezni. Még elsőéves voltam, mikor megosztott első díjat nyertem a helyi Tudományos és Művészeti Diákköri Konferencián, melyet a következő években még három győri fordulóban szerzett első hely követett. Ezeknek az eredményeknek köszönhetően 2007-ben, 2009-ben és 2011-ben is megszereztem a kvalifikációt az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Műszaki Tudományi Szekciójában való részvételre, ahol sorrendben harmadik, második és első díjat nyertem.

A tudományos munka során elért eredmények bemutatására nemzetközi környezetben is lehetőséget kaptam, mivel az Elektromágneses Terek Laboratórium tagjaival rendszeresen részt vettünk szakmai konferenciákon, így például Romániában, Lengyelországban, Csehországban és Ausztriában is angol nyelvű előadás formájában prezentáltuk munkáinkat a világ számos országából érkező kutatók, professzorok előtt. Ezek a rendezvények a nyelvtudásunk fejlesztésén és saját munkáink nemzetközi mezőnnyel való összehasonlításán túl, a külföldi szakmai kapcsolatok kialakítására és ápolására is alkalmat biztosítottak. Az egyik kétévenként megrendezésre kerülő

nemzetközi tudományos rendezvénysorozatba bekapcsolódva 2012 júniusában Sopronban szerveztük meg a SAEM (Symposium on Applied Electromagnetics) elnevezésű konferenciát, melyre az európai kutatók mellett többek között Oroszországból és Japánból is érkeztek előadók.

Tanulmányaim és Tudományos Diákköri tevékenységem legnagyobb elismeréseként azt tartom számon, hogy 2011 novemberében elnyertem az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) Pro Scientia Aranyérem kitüntetését, melyet a Magyar Tudományos Akadémia és az OTDT elnökétől vehettem át az Akadémia dísztermében.

A TDK tevékenység az elhelyezkedésem során is nagy előnyt jelentett, ugyanis jelenlegi munkáltatóm az akkor induló kutatás-fejlesztési csoportba keresett olyan pályakezdő mérnököt, aki korábban már vett részt kutatómunkában, ezen felül a TDK eredmények, illetve a nemzetközi téren szerzett tapasztalat is fontos szempont volt a kiválasztás során. Így 2011. február óta vagyok a Balluff Elektronika Kft. kutató-fejlesztő mérnöke, ahol elsősorban ipari szenzorok érzékeléstechnikájának fejlesztésével, új érzékelési módszerek kutatásával és a jövő szenzorainak kifejlesztésével foglalkozunk egy nemzetközi kutató-fejlesztő csapat magyar csoportjaként. Munkánk fontos részét képezi az új ötletek és megoldások szabadalmaztatása, szakmai publikációk készítése és az oktatásban való részvétel is. Emellett az egyetemi tudományos diákköri munkám során szerzett tapasztalatokat is kamatoztathatom, ugyanis a magyarországi, németországi és svájci fejlesztők munkáját végeselem-módszerrel történő elektromágnesestér-szimulációval segítem.

2011 szeptembere óta főállású munkám mellett a Széchenyi István Egyetem Multidiszciplináris Műszaki Tudományi Doktori Iskola doktorandusz hallgatója vagyok Informatikai Tudományok szakirányon. A doktori értekezésem, melyben a munkahelyemen vizsgált témakörök mellett helyenként a TDK dolgozataimban elért eredmények is megjelennek, 2014 júniusában került beadásra, 2015 februárjában védésre.

Mivel a saját tapasztalataim alapján a tudományos diákköri mozgalom hasznos és támogatandó része az egyetemi életnek, jelenleg konzulensként, mentorként próbálom segíteni a hallgatókat munkájukban, illetve a versenyen való minél eredményesebb szereplésben. Iparban dolgozó mérnökként számos hallgató külső konzulenseként működöm közre elsősorban végeselem-módszerrel végzett szimulációk, elektromágneses terekkel kapcsolatos mérések és kísérletek, szenzorok és programozási problémák területén.

A jelenlegi és leendő hallgatók számára azt tanácsolnám, hogy tanulmányaik, a kapcsolatépítés és az élet minden területén való ismeretszerzés mellett fektessenek időt és energiát a számukra érdekes területen a szakma

mélyebb megismerésére és művelésére, amelyre kiváló kereteket biztosít a tudományos diákköri tevékenység. A TDK dolgozat és előadások elkészítésekor szerzett ismereteket, tapasztalatot és eredményeket a diplomamunka írásakor közvetlenül is fel lehet használni, ezen kívül pályakezdő álláskeresőként, de akár sokéves munkatapasztalattal is hasznos ajánlólevél a tudományos diákköri konferenciákon való részvétel, az egyetemi évek alatt szerzett speciális tapasztalat, valamely témakörben szerzett behatóbb ismeretek.

DR. VÁRADI ÁGNES PHD

„A legnagyobb dolgok mindig egyszerűek és egyetlen szóval ki lehet fejezni őket. Szabadság. Igazság. Becsület. Kötelesség. Irgalom. Remény."

(Winston Churchill)

Végzettség
Jogász (2010) Széchenyi István Egyetem
Nemzetközi igazgatásszervező (2011) Széchenyi István Egyetem
Nemzetközi tanulmányok (2012) Széchenyi István Egyetem
Európai üzleti szakjogász (2013) Eötvös Lóránd Tudományegyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Tudományos munkatárs (2013 -) MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont, Jogtudományi Intézet

A Széchenyi István Egyetemen jogász (2010), nemzetközi igazgatási (2011) és nemzetközi tanulmányok (2012) szakokon szereztem diplomát. Tudományos diákköri tevékenységemet jogi tanulmányaim első évében kezdtem. Egy fakultatív jogtörténeti tárgy keretében készített házi dolgozat adta a kutatás alapját, amelyből tanáraim bíztatására elkészítettem a diákköri dolgozatot. „Az atipikus szerződések előzményei a római jogban" c. tanulmányomért a XXVIII. OTDK Állam-és Jogtudományi Szekció Jogtörténet és Római Jog Tagozatában Különdíjban részesültem.

Bár jogtörténeti érdeklődésem továbbra is megmaradt (további két diákköri dolgozatom is mai jogintézmények antik előképeit vizsgálta, valamint társszerzője voltam az „Antik eredetű kifejezések" c. egyetemi jegyzetnek), harmadévtől érdeklődésem a polgári jog, elsősorban a biztosítási jog és a polgári perjog felé fordult, s mindkét választás – különböző okokból – sikeresnek bizonyult.

„A biztosítás fogalmi elemei és fejlődési tendenciái" c. dolgozatommal a XXIX. OTDK Állam-és Jogtudományi Szekció Polgári jog IV. tagozatában I. díjat nyertem. Ezen helyezésem, tanulmányi eredményeim valamint a publikációs tevékenységem elismeréseként 2009-ben „Pro Scientia" Aranyérem

kitüntetésben és az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Különdíjában részesültem.

A polgári perjog és az alapjogok egy sajátos kapcsolódási területének, a joghoz jutás esélyeinek, a jogérvényesítés elősegítésének kutatására az Országgyűlés Hivatalában, illetve az Alkotmánybíróságon folytatott gyakorlat motivált. Ez a téma képezte PhD-dolgozatom alapját, amelyet „Verfahrenshilfe im Zivilprozess" címmel védtem meg 2012-ben a Passaui Egyetemen (Universität Passau), Németországban.

A tudományos diákköri tevékenységet egy kiváló keretnek tartom ahhoz, hogy az elméleti jellegű, de egyben a mindennapi gyakorlathoz kötődő, azokból eredő problémák iránt fogékony, motivált, kellő kitartással és önálló kezdeményezőkészséggel rendelkező hallgatók munkáját orientálja, szakmailag támogassa.

Egyúttal ennek révén olyan életre szóló tapasztalatok gyűjthetők és kapcsolatok szerezhetők, amelyek egy egész pályafutást meghatározhatnak. Esetemben a TDK egyértelműen kijelölte az irányt. Kutatásaimat előbb németországi PhD-tanulmányaim keretében folytattam, majd egy közigazgatási kutatóintézetben elemzőként, szakmai tanácsadóként. Jelenleg az MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont Jogtudományi Intézetében tudományos munkatársként foglalkozhatok komplex jogtudományi kérdések vizsgálatával.

FRIEDL GERGELY

Végzettség
Okleveles villamosmérnök (2014) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi tanulmányok
Doktorandusz, Széchenyi István Egyetem, Multidiszciplináris Műszaki Tudományi Doktori Iskola

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi tanársegéd (2014 -) Széchenyi István Egyetem Automatizálási Tanszék,

A tudományos diákköri munkával először 2010-ben – BSc tanulmányaim első szemeszterének végén - kerültem kapcsolatba, ekkor kezdett el foglalkoztatni, hogy valami olyannal is foglalkozzak, ami nem csak az iskolapadhoz köthető. Ekkor még az elsődleges motiváció a különböző ösztöndíjakhoz szerezhető pluszpontok voltak. Hamar megtapasztaltam azonban, hogy jól érzem magam tudományos jellegű munka végzésekor, még ha alap szinten is műveltem. Azóta ez tulajdonképpen szabadidős tevékenységgé nőtte ki magát, szívesen foglalom el magam szabad perceimben a doktori témám művelésével.

A tudományos pályámon a kezdetektől fogva Prof. Dr. Kuczmann Miklós támogatását élvezhettem: az összes diákköri dolgozatom, a szakdolgozatom és a diplomamunkám elkészítésében is rengeteg tanácsod adott, és ma már doktori témám témavezetőjeként járul hozzá munkámhoz. A kutatási munkám többször nagymértékben változott, de a stabil pont ezekben mindvégig az elektromágneses terek numerikus analízise maradt.

Az évek során a diákköri munkáimmal a helyi fordulókon háromszor értem el első helyezést, kétszer sikerült második helyezést elérnem, illetve egy alkalommal (2013-ban) az országos fordulón is sikerült egy második helyezést elérnem.

A tématerület, ami jelenleg a doktori témám, részben köthető az eddigi kutatási munkámhoz. Bár karrierrel még nem büszkélkedhetek, az biztos, hogy az egyetemi munkához az eddigi tudományos munka ösztönzött, s részben ennek is köszönhetően vagyok jelenleg tanársegédi pozícióban.

A tudományos munka megkezdésével tagja lettem az Elektromágneses Terek Oktató és Kutató Laboratóriumnak, így automatikusan a TAI-s Önképző Körnek is, mely a Jedlik Ányos Szakkollégium részeként üzemel. Bekerülhettem egy olyan társaságba, mely tagjai már régebb óta foglalkoztak hasonló tématerülettel, így munkám során az ő segítségükre is számíthattam.

Karrierről a tanársegédi munkám első évében nem érdemes beszélni, viszont arra mindenképpen büszke lehetek, hogy témámmal részt vehettem a Nemzeti Kiválóság Programban, illetve arra, hogy azzal foglalkozhatok a munka keretein belül, ami egyben a „hobbim" is.

A Széchenyi István Egyetem jelenlegi és leendő hallgatói számára azt üzenném, hogy az Egyetem általános tudást ad a különböző szakmákról. Ahhoz viszont, hogy kiemelkedő tudás birtokába jusson valaki, saját magának kell utánajárnia a számára érdekes területeken, és abban kiemelkedőt alkotni, például tudományos diákköri dolgozatok megírásával, és ennek eredményeként minél jobb helyezésekkel. Saját tapasztalatból beszélek, amikor azt mondom, a tudományos munkának bőven van helye és ideje a bulik, a magánélet és a kötelezők tanulása mellett.

DR. KÁLMÁN JÁNOS

„Minden, aminek kezdete van, véget is ér.”

(Neo, Mátrix)

Végzettség
Jogász (2012) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi tanulmányok
Doktorandusz, Széchenyi István Egyetem, Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola
Jogász közgazdász szakirányú továbbképzés, Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Egyetemi tanársegéd (2013 -) Széchenyi István Egyetem, Közigazgatási és Pénzügyi Jogi Tanszék
Igazgató (2013 -) Széchenyi István Egyetem, Batthyány Lajos Szakkollégium

A tudományos diákköri tevékenységgel már elsős koromban kapcsolatba kerültem, és onnantól kezdve valamilyen formában (versenyzőként, vagy opponensként) a tanulmányaim végéig részt vettem a konferenciákon. Az indító lökést dr. Bóka Zsolt tanár úr adta meg számomra, ahogy egyébként több barátom számára is, amikor már elsős hallgatóként azt a feladatot adta egy fakultatív tárgy teljesítésének követelményeként, hogy készítsük egy kb. 20-25 oldal terjedelmű tanulmányt, egy választott témáról, és nevezzünk vele a TMDK-ra.

Az első dolgozatom, amelynek témája az istenítéletek vizsgálata volt a középkori perjogban, magán viselte egy kezdő TMDK dolgozat minden ismertetőjegyét. Utólag visszaolvasva sok mindent máshogy írna már az ember, de szárnypróbálgatásnak tökéletes terep volt. Másodéves koromban opponensként szerepeltem az Országos Tudományos Diákköri Konferencián, majd harmadévesen csatlakoztam a közigazgatás tudományi diákkörhöz és demonstrátorként az akkor Közigazgatási Tudományok Tanszékéhez. Ebben a félévben készítettem a második diákköri dolgozatomat, amely a területi

államigazgatás regionalizálásával foglalkozott. A harmadév jelentős volt számomra abból a szempontból is, hogy rátaláltam arra a területre, amely azóta is a fő kutatási területemet jelenti: a pénzügyi piacok felügyeletének vizsgálatára. Harmadévesként írtam az első tanulmányomat a témából, amely egy országos esszépályázaton helyezést ért el, és amelynek kibővített változatával versenyzőként szerepeltem az OTDK-n. A siker még elmaradt, azonban nem adtam fel a kutatást, és a pénzügyi felügyelet mellé felzárkózott a katonai-biztonsági magánvállalatok humanitárius jogi megítélésének kutatása is. Ötödévesként a pénzügyi felügyelet európai uniós dimenziójáról szóló tanulmányom II. helyezést ért el a TDK-n, és több mint 70 tanulmány között II. helyezett lett az Országgyűlés és a Külügyminisztérium „Magyarország az Európai Unióban, az Európai Unió a Világban" c. pályázatán. A katonai magánvállalatokkal foglalkozó dolgozatom – közösen Farkas Ádám barátommal, aki állandó kutatótársam is – pedig I. helyezést ért el a hazai TDK-n
és II. helyezést az OTDK-n.

A fenti áttekintésből is látszik, hogy több területtel is foglalkoztam az egyetemi éveim alatt, amelyek valamilyen módon később integráns részeivé váltak a tudományos, vagy a gyakorlati munkámnak. Ez alól természetesen kivételt képeznek az istenítéletek, hiszen az alapvető emberi jogokkal nem igazán egyeztethetők már össze a mai világban. A tudományos kutatómunkám és egyben doktori témám a pénzügyi piacok feletti felügyelet, ez tölti ki a tudományos és tudományszervezési tevékenységem jelentős részét. E kutatási területet a katonai magánvállalatok humanitárius jogi megítélésének vizsgálata mintegy „hobbiként" egészíti ki. A területi államigazgatás reformjának vizsgálata a gyakorlati munkám során köszönt vissza, ugyanis a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatalban a feladataim jelentős részét éppen az újabb területi államigazgatási reform lebonyolítása alkotja. Ez pedig kifejezetten nagy segítséget nyújt az egyetemi oktatói munkámban is, hiszen egyetemi tanársegédként lényegében mindent oktatok, amit a közigazgatási jogról tudni kell.

A TDK alapvetően azt a képességet fejleszti ki az emberben, hogy többet akarjon tudni a választott szakmájának valamilyen részterületéről. Ez természetesen azt a kívánalmat is maga után vonja, hogy a tudományterületének azzal a részével, amelybe beleágyazódik a TDK téma, általános összefüggéseiben is alaposabban ismerje, mint az évfolyamtársai, szaktársai. Ebből következően a TDK munka egyfajta helyzeti előnyt is biztosít a többi, ugyanolyan diplomát szerző szaktárssal szemben. A fentiek nekem is nagy segítséget jelentettek az elhelyezkedésben, ugyanis a diplomám átvételét követően már tudtam, hogy doktoranduszként az Egyetemen helyezkedem el,

majd az első félévemet követően a tudományos tevékenység kiegészítéseként munkát ajánlottak fel a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatalban is.

Az egyetemi pályámra több személy is meghatározó befolyást gyakorolt szakmai és emberi szempontokból egyaránt. Elsőként ki kell emelnem Dr. Szalay Gyulát, a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar volt dékánját, aki a tanulmányaimat folyamatosan figyelemmel kísérte. Egyik legmeghatározóbb élményem az egyetemi éveim során, amikor másod év után – amikor évfolyamelső lettem – behívatott magához és elbeszélgetett velem arról, hogy mi érdekel és milyen irányban képzelem el az életem, és ami még ennél is fontosabb, hogy ő miben tudna segíteni. Neki köszönhetem azt is, hogy az egyetemi pálya lehetősége megnyílt előttem. Sok segítséget kaptam Dr. Bende-Szabó Gábortól is, akinek hála a szakmai gyakorlatomat a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél tölthettem. Szakmai és emberi szempontból rengeteget tanultam többek között Dr. Bóka Zsolttól, Dr. Gyurita Ritától, Prof. Dr. Kukorelli Istvántól, Dr. Lapsánszky Andrástól és Dr. Sulyok Gábortól is.

Másodéves koromtól a Batthyány Lajos Szakkollégium tagja, harmadéves koromtól pedig tisztségviselője voltam. A tanulmányaim befejezését követően először a Szakkollégium igazgató-helyettese, majd 2013-tól az igazgatója vagyok. A Szakkollégium tökéletes környezetet biztosított ahhoz, hogy motiválva legyek az egyéni és a csoportos kutatómunkára. A Szakkollégium pedig természetesen el is várta a többletteljesítményt.

Nehéz lenne kiemelni bármit is az eddigi karrieremmel kapcsolatban, amire büszke vagyok, ugyanis nem elsősorban a büszkeség az, amivel az egyes állomásait le lehetne írni, hanem inkább a boldogság. A tudományos munkámban azzal foglalkozom, ami kifejezetten érdekel, az oktatási és gyakorlati munkám folyamatos szakmai kihívások elé állít, a Szakkollégiumban pedig tudom, hogy előmozdítom – amennyire tőlem telik – a szakkollégisták előmenetelét. Az életem során nagyon sok jó dolgot kaptam, és legalább ennyit tovább is szeretnék adni.

Üzenetem a jelenlegi és leendő hallgatóinknak: A legfontosabb dolog – minden mást megelőzve –, hogy szakmailag és emberileg is igényes ember váljon mindenkiből. A békés társadalmi együttéléshez, a szakmai teljesítményhez, a családi és baráti kapcsolatok fenntartásához ez a legfontosabb, ezt kívánom mindenkinek.

TEMESI MELINDA

"Kapcsolataink minősége és mennyisége pontosan jelzi, hogyan funkcionálunk emberi lényként."

(Brian Tracy)

Végzettség
Kereskedelem és marketing BA (2014) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi tanulmányok
Vezetés és szervezés MA, Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi munkahely és beosztás
Gyakornok (2013 -), Coeptis Üzletfejlesztési és Innovációs Szolgáltató Kft.

A tudományos diákköri tevékenységgel még alapképzésen, elsőéves koromban találkoztam először, amikor konzulensem, dr. Koltai Judit Petra egyik általa tartott szemináriumán felajánlotta, hogy ha érdekel ez a lehetőség, akkor szívesen támogat benne. Felkeltette az érdeklődésemet, ezután meghallgattam egy akkori szekció előadásait, és lenyűgözött, hogy mennyi különböző, az oktatás keretein belül fel sem merülő témakörrel foglalkoznak hallgatók.

Rá egy évre már én is indultam egy saját tudományos diákköri dolgozattal, amelyet a hallgatók vállalkozói hajlandóságát befolyásoló tényezőkről írtam, és amellyel 3. helyezést értem el. Ennek hatására felvételt nyertem a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégiumba, ami egy addig ismeretlen szegletét tárta elém az egyetem által nyújtott lehetőségeknek. A kezdeti siker, valamint a támogató környezet motivációt adott, így továbbfejlesztettem a dolgozatomat, amivel már 1. helyezést értem el, valamint az országos fordulón való részvételhez is jogosultságot szereztem. A dolgozattal a XXXI. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Közgazdaságtudományi Szekciójának Oktatáspolitika tagozatában 1. helyezést értem el, valamint különdíjjal is jutalmazták a

munkám. Erre az eredményre vagyok a legbüszkébb a tanulmányaim során, valamint arra, hogy mindezek mellett volt, illetve van időm társasági életet élni.

A vizsgált téma még mindig közel áll a szívemhez. Előző félévben született meg a negyedik TDK dolgozatom, a vállalkozásoktatás témakörében, amellyel 1. helyezést értem el, valamint jogosultságot szereztem a 2015 áprilisában megrendezett OTDK-n való részvételre, ahol különdíjat kaptam a munkámra.

A kutatási területem nem kapcsolódik szorosan sem a tanulmányaimhoz, sem a munkámhoz, viszont a látóköröm szélesítésén kívül rengeteg plusz tudást és tapasztalatot adott. Elhelyezkedés során előnyt jelentett mind a tudományos területen végzett tevékenységem, mind a szakkollégiumi tagságom, annak ellenére, hogy szorosan nem kapcsolódtak az adott területhez. A plusz tevékenységeimnek köszönhetően 2013 júliusa óta dolgozom tanulmányaim mellett gyakornokként egy pályázatíró cégnél, ahol lehetőségem nyílt egy teljesen más területet megismerni, és rengeteget fejlődni és tanulni.

A Széchenyi István Egyetem jelenlegi hallgatóinak azt üzenem, hogy törekedjenek arra, hogy megtalálják azt a pluszt, amiben ők lehetnek a legjobbak, így biztosan sikeressé válnak majd. Az egyetemünk tele van lehetőségekkel, amiket meglátva és kihasználva olyan plusz tudásra tehetnek szert, amivel egyedülállóak lehetnek a munkaerőpiacon.

TÓTH BARBARA

„A játék a kutatás legjobb módja.”

(Albert Einstein)

Végzettség
Kereskedelem és marketing BA (2014) Széchenyi István Egyetem

Jelenlegi tanulmányok
Vezetés és szervezés MA, Széchenyi István Egyetem

2011-ben ismerőseimnek egy nagyon jó vállalkozás ötlete támadt, melyhez az üzleti terv és egyéb koncepciók megírásában segítséget nyújtottam. A dolgozat témája egy piaci rés kiaknázásának lehetőségeit tartalmazta, mellyel a helyi TDK fordulón 1. helyezést értem el, s jelöltek OTDK-ra.

Az első TDK dolgozatom megírása felkeltette az érdeklődésem, így 2012-ben barátnőmmel közösen ismét indultunk a helyi fordulón. Második TDK dolgozatom témája egy új fesztivál megtervezéséről szólt, mellyel szintén 1. helyezést értünk el, továbbá az OTDK-n különdíjasok is lettünk. Ezt követően nekiláttunk a következő TDK munkának, mellyel 2013 tavaszán a helyi konferencián különdíjas helyezést értünk el. A tavaszi TDK forduló után úgy döntöttem, hogy ezt a témát továbbgondolva dolgozom ki szakdolgozatomat is. 2013 őszén elkezdtem dolgozni a szakdolgozatomon, mely a végzős középiskolások életstílusát vizsgálta. 2014 tavaszára befejeztem mind a szakdolgozatot, mind a TDK dolgozatot. Ez utóbbival 1. helyezést értem el, és javasoltak a 2015-ös OTDK-ra.

A közgazdaságtan világában nagyon sok minden érdekel, s eddig ehhez kapcsolódó témákat vizsgáltam, dolgoztam ki. Leginkább az emberek viselkedésével, a fogyasztói magatartással, a vezetői képességek felmérésével és ehhez kapcsolódó témákkal szívesen foglalkozom.

Dolgozataim megírása során nagyon a szívemhez nőtt maga az Egyetem, az innen kapott segítség – akár barátokról, akár tanároktól – sokat jelentett

számomra. Személyes példámon mondhatom el, hogy akár a szakmai gyakorlati jelentkezésnél, vagy állásinterjúnál sokat segít, hogy valaki részt vett-e Tudományos és Művészeti Diákköri Konferencián, esetleg még az országos versenyen is megmérettette magát. Természetesen előnyt és pluszt jelenthet az ilyen helyzetekben, továbbá rengeteg tapasztalatot és még több szakmai tudást ad.

Sokan segítettek a dolgozataim megírásánál, a családom, a barátaim, akik motiváltak, a konzulenseim, akiknek ajtaja mindig nyitva állt és ugyanolyan lelkesedéssel vettek részt a TDK munkám kidolgozásában, mint én.

Miután bekerültem az egyetemre, tagja lettem a Hallgatói Önkormányzatnak, s ezen a vonalon segítettem a hallgatókat és töltöttem be további pozíciókat.

Nem azt mondanám, hogy büszke vagyok magamra, de arra igen, hogy anyukám büszke az eredményeimre. Én úgy fogalmaznék, hogy örülök annak, amit eddig elértem a TDK során, s remélem, ezek után is ilyen, vagy még nagyobb sikerekkel tudom öregbíteni a Széchenyi István Egyetem hírnevét.

Akik még nem vettek részt a TDK-n, nekik üzenem, hogy próbálják meg. Vesztenivalójuk nincs, sőt, sokat nyerhetnek vele: tapasztalatot, bizalmat az oktatók felől, intézményi/országos elismertséget, szakmai tudást, Sokat számít a jövőben, ha minél tapasztaltabb vagy és minél több gyakorlattal rendelkezel, s ehhez remek lehetőséget ad a TDK. Akik már részt vettek, nekik elsősorban gratulálok az eddigi eredményeikhez és a kitartásukhoz. Üzenem nekik, hogy csak így tovább, ne adják fel, és remélem, találkozunk akár a következő helyi TDK-n, vagy az OTDK-n.

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM

Dr. Halbritter Ernő
Mestertanár

SZAK-MA

EGY IGAZI PEDAGÓGUS

Szeretni a szakmát – és a diákot...

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács által odaítélt Mestertanár Aranyérem kitüntetést november 10-én vehette át a Magyar Tudományos Akadémián dr. Halbritter Ernő András, a Széchenyi István Egyetem műszaki tudományi karának egyetemi docense.

– Szinte „természetes", hogy 1960-ban egy Halbritter névvel már véletlenül sem kerülhettem be álmaim iskolájába, a győri gépipari technikumba, így a Révai gimnáziumban kezdhettem. Ott volt érzésű Farnady Ernő (van-e ki e nevet abból az időből nem ismeri...? - Cs. A. megj.), aki egy év múlva átvitt a Jedlikbe. Egyébként matematika iránti szeretetemet éppen az egy év gimnázium, illetve annak szakköri tanára, Molnár Ernő alapozta meg. A gépipari is kiváló iskola volt,

„Tudom, milyen sokat számít a jó iskola, az elhivatott tanár."

egyből felvettek a Miskolci Egyetem jogelődjére – idézi fel tanulóévei Halbritter Ernő.

A három fiú szinte egyszerre járt egyetemre, főiskolára, nem kis anyagi terhet jelentve a családnak, Ernő ichát társadalmi tanulmányi szerződést kötött a dunaújvárosi főiskolával, mert már akkor megcélozta a műszaki pedagógusi pályát.

Végül aztán Salgótarjánban volt rá szükség, ahol egy technikumban nyolc éven át tanított gépgyártás-technológiát. Oti alapított családot is, de aztán a szíve hazahúzta Győrbe. És újra Farnady Ernő,... Az ő tanárgyához nevezték ki főiskolai adjunktusnak az egyetemi első KTMF Járműgyártási Tanszékén. A számítástechnikához való affinitását egy érettségitalálkozó alapozta meg:

– Egy volt osztálytársam a Paksi Atomerőműnél volt vezető beosztásban, és bizony nem volt elragadtatva az itteni számítógépparktól. Át

„Ritoók Zsigmond mondta valahol: szeretni kell a szakmánkat, szeretni kell a diákokat, s az összes többi ebből következik..."

Az „echte" győriek számítási ősszevével egy sort sem kellene ám Halbritterékről, az ókori nem ismerik számítás vivott érdemes sehány mozzanatot felvillantani róluk.

A családi ősi szaktörténetek, voltak köztük papok, államkereskedők, vendéglősök, hentesek, és az 1800-as évek második felében telepedtek le Győrben – mondhe egy 2007-ben írődott újságcikkben az anóta elhunyt, akkor még teljes szellemi frissességben birtokában a 95 esztendős Halbritter Antal.

Egy Ferenc nevű felmenő volt az, aki hentesként érkezett a Rába partjára Bécsből, és üzletet nyitott in. Három fia közül kettő szintén hentes lett, a harmadik, Károly pedig államkereskedőként vitorlás meg 1903-ban a Mosoni-Duna közelében működő osztrák szalámigyárat. Ő lett később a Győri Iparvállalat forkás üzemének, hollandi üzletkötői konzul is volt. Fiai viták tovább a mesterséget.

1931-ben alapították meg a mai Bajcsy-Zsilinszky úti Halbritter Testvérek céget. Az 1948-as államosításig a gyakorlathoz, de még évtizedekkel később is „virtuálisan" a Halbritterhez járnak hősemlékért a belvárosi asszonyok. Az államosítás után Halbritter Antal a vagongyári kovácsüzemben, bőkezűen át később visszakerülve a szeretett szakmához regényes, egyben sikeres életutat járt be. Fiai révén is „gondoskodott" arról, hogy még további évtizedekre is kitöltsenek a jól ismert családi rezonőr.

Ifjabb Antal jogász szeretett volna lenni, végül kohász lett, pályáját mérnökként a vagongyárban kezdte, ma Németországban él. Mátyás az életmesterségerben maradt: a győri kelesegyár szakmai lépcsőit megjárva mint ólesajtari technikus, majd diplomás közgazdász a cég első emberként nem nyugdíjba. A legkisebb pedig Ernő, aki jóten oltkunk – nem véletlen – szerepője.

2009

„Ernő tehát társadalmi tanulmányi szerződést kötött a dunaújvárosi főiskolával, mert már akkor megcélozta a műszaki pedagógusi pályát. Végül aztán Salgótarjánban volt rá szükség, ahol egy technikumban nyolc éven át tanított gépgyártás-technológiát. Ott alapított családot is, de aztán a szíve hazahúzta Győrbe."

is adatott működtetésére egy egész korszerű rendszert az atomerőmű állományából. Én azonnal helyesítettem magamat a számítástechnika gyakorlati alkalmazásába, miután a gépek „véletlenül" az én szobámba lettek telepítve... – tárja fel speciális felkészültségének születésű titkát az immár 32 éve az egyetem (főiskola) tanára.

Különféle CAD/CAM szoftverek lettek aztán éveken át az oktatott tárnái, soros kapcsolatban a képlékeny alakítással, az anyagáramlási modellezésekkel, alakíthatósági vizsgálatokkal. Ezek mellett a pedagógia is ott szerepelt kutatási területei között, kiemelve az oktatástechnológia lehetőségeit. Nem véletlen tehát, hogy akár diplomamunkáknál, akár a tudományos diákköri dolgozatok készítésénél a hallgatók versengtek azért, hogy Halbritter tanár úr negyedik emeleti szobájában lehessenek gyakori vendégek...(A találkozásra készülvén kaptam ezt az információt róla... – Cs. A.)

– Ritoók Zsigmond mondta valahol: szeretni kell a szakmát, szeretni kell a diákokat, s az összes többi ebből következik – vallja a hallgatók egyik kedvence, és szerényen ezzel le is tudja a szeme előtt mondott dicséretet.

– Tudom, milyen sokat számít a jó iskola, az elhivatott tanár. A fiam példáúl a bencésekből alapozott, ma a Budapesti Műszaki és Gazdasági Egyetem fizika tanszékén docens...

Halbritter Ernő láthatóan jó fizikai kondícióban van, s mint elmondta, ez a rendszeres sportolásnak is köszönhető. Diákként kézilabdázott, majd úszott, vízilabdázott, még edzősködött is Salgótarjánban az iskola kézicsapatánál. Sokat kerékpározik. Matematika–fizika szakos tanárnő felesége már nyugdíjas, együtt gondozgatják a győrújbaráti hétvégi telket. A folyamatban lévő ügyeit még végigviszi, van egy doktorandusza is, és hát a kutatómunka még rellexből is benne van. De állandó oktatási tevékenységet ebben a tanévben már nem vállalt.

– Még egyetemi élményem volt, hogy annikor egyszer hazajövve virágot akartam venni az édesanyámnak, az eladó azt mondta, nincs. Dehogynem, mutattam a sarokba egy vázában lévő csokorra. Csakhogy én azt már nem adom el magának, mert rontaná az üzletem hírnevét...

CSISZKA ANTAL

Az elmúlt tíz évben a Iklzi TDK-dolgozatokat tekintve 29-ek az elkövetkezése történ Halbritter Ernő irányításával, cirk közül 9 első díjat, 4 második díjat, 7 pedig különdíjat kapott. TMDT-szakkoordinátor volt, években ill Győr képviselője az OTDT különféle szakhi ont ságaiban vagy éppen zsűrijében. Az egyetemi docens a TDK-s tevékenységéért a mostani mesterutánzi kitüntetésen kívül három, különféle szakmai elismerést vehetett át. Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon a hallgatói közül katten első, katten harmadik díjat szereztek, egy-egy diákja pedig második lett és különdíjat is kapott.

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
Dr. Honvári János
Mestertanár
ELISMERŐ OKLEVÉL
OKLEVÉL
XXVIII. OTDK
XXVII. OTDK
XXIII. ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA
DR. HONVÁRI JÁNOS
FŐISKOLAI TANÁR

SZÉCHENYI EGYETEM
Dr. Raffai Mária
Mestertanár
Raffai Mária
főiskolai tanár
MESTERTANÁR
Budapest, 2003. november
Mestertanári felterjesztési alkalmával megjelent méltatás
2003

SZÉCHENYI EGYETEM
Dr. Nagy György László
Iskolateremtő Mestertanár
Nagy György László dr.
Foglalkozása: főiskolai docens;
Munkahelye: Széchenyi István Egyetem, Győr;
Születem: 1943, Szeged; Anyja neve: Spang Rozália; Családi állapota: házas;
Felesége: Lippert Ágnes; Gyermekei: Péter (1977), László (1988);
Iskolai végzettsége:
Déri Miksa Gépipari Technikum (1961), Dunaújváros, felsőfokú technikum (1967), ML esti egyetem, Szeged (1972), JATE, Szeged (1974), ELTE (1984), Open Univ Budapest (1991);
Nyelvtudás: német, orosz, latin;
Korábbi munkahelyek:
Szegedi Jutagyár (1961-64), Rostkészítő Vállalat (1964-66), Dunai Vasmű(1966-67), Mezőgép, Kiskundorozsma (1967-70), Veszprémi Egyetem (1974-77), Széchenyi Egyetem (1977-2005);
Kimagasló oktatási eredmények:
iskolateremtő mestertanár (1997), Hőbagoly TDK (1977), Bölcs Bagoly TDK, Ifjúságért érdemérem (1987), TDK tevékenysége; Tanítványai, akire a legbüszkébb: dr. Pócza Mihály, Gungl János, Erdei Kornélia, Samu Erzsébet, Horváth Tünde;
Kitüntetések:
Fáy András-díj, kiváló vasútépítő (NDK), Ifjúságért érdemérem; Tagságok szervezetekben: Nemzetközi Munkapszichológiai Társaság, TIT Pannon Egyesület, MTA VEAB, Magyar Marketing Társaság;
Megjelent könyvek:
Menedzsment ismeretek (1994, 2003), Marketing és szolgáltatásmarketing-alapok (2002), Autóbuszvezetők illemszabályai (1997);
Hobbik:
sport, idegenvezetés, film, zene, oktatás, olvasás
Nagy György László
főiskolai docens
ISKOLATEREMTŐ MESTERTANÁR
Oklevél
Dr. Nagy György László főiskolai docens
OKLEVÉL
Dr. Nagy György László
főiskolai docens
rektorhelyettese
DR. NAGY GYÖRGY LÁSZLÓ
főiskolai docens
OKLEVÉL
TDK
OKLEVÉL
Dr. Nagy György László

SZÉCHENYI EGYETEM
Dr. Smuk Péter
mestertanár
Pannonhalmi Bencés Gimnázium
1990. szeptember – 1994. június
Érettségi
Szent Ignác Szakkollégium
1995. szeptember – 1
ELTE ÁJK, jogász szak,
1997. szeptember – 2002
PhD téma: Ellenzé
(Konzulens: Dr.
Lajos Jo
konferen
egyeten
Oklevél
Dr. Smuk Péter
Állam- és Jogtudományok területéről
kiváló hallgatóknak
ELISMERŐ OKLEVÉL
DR. SMUK PÉTER
A XXIII. ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI
SZEKCIÓJÁBAN
TÉMAVEZETŐI TEVÉKENYSÉGÉÉRT
Oklevél
Smuk Péter
Mestertanár Díjamért
2013
Készült, szakmai és civil szervezetekben, egyéb szakmai megbízatásunk:
• 1998-2002 Dunaremetei Honismereti és Falu-szépítő Egyesület, elnök
• 1998-2002, 2006-2010 Helyi önkormányzati képviselő (független) Dunaremete,
• 2003-2008 Bartbyány Lajos Szakkollégiumért Alapítvány, kuratóriumi elnöke,
• 2003-2009 Bartbyany Summer School & Central European Intensive Course, Győr, alapító, főszervező
• 2006- OTDT Állam- és Jogtudományi Szakmai Bizottság, tag,
• 2006-2007 Szent Ignác Szakkollégium (Budapest), Tanulmányi Tanács, tag,
• 2007- Magyar Alkotmányjogászok Egyesülete, Szakmai Tanácsadó Testület, tag,
• 2008-2013 Igazságügyi [és Rendészeti] Minisztérium, igazságügyi szakértők névjegyzéki,
• 2009- Győr-Moson-Sopron Megyei Ügyvédi Kamara, oktató és vizsgáztató,
• 2010- Magyar Politikatudományi Társaság, tag,
• 2012- MTA Közreműködő tagság,
• 2012- Bencés Diákszövetség, tag,
• 2012- Győri Szent Margit Alapítvány, kuratóriumi tag.
Díjak, támogatások:
• 2002/2003 NKK Bartoniek Géza (szakkollégiumi nevelőtanári összeg),
• 2003-2007 Universitas Győr Alapítvány doktorandusi ösztöndíj,
• 2008-2011 OTKA Posztdoktori Kutatás (PD 75816),
• 2008/2009 Hegedűs Gyula összdíjú (Universitas Győr Alapítvány),
• 2009 A Győri Jogtörténészért díj,
• 2012 Publikációs Művédíj (monográfia kategória) – Széchenyi István Egyetem,
• 2013 Kiváló TMDT konzulens – Széchenyi István Egyetem
Egyetemi megbízások, tisztségek:
• 2003-2004 SZE Egyetemi Tanács tagja
• 2006- jogi intézeti tréler és a jogász levelező képzés intézeti koordinátora
• 2007-2010 SZE ÁJK Kari Tanács tagja; 2007-2010 a Kari Tudományos Bizottság tagja
• 2003-tól TDK-felelős, 2007-től SZE ÁJK Kari TDT-elnök
• 2007-2012 SZE Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola tanára
• 2011-2013 TÁMOP 4.2.2.B. tehetséggondozási projekt, SZE ÁJDI alcéma-vezető
• 2012-től SZE ÁJK dékán-helyettes
TDK-hoz kapcsolódó témavezetői tevékenység :
• Szell Réka: A többpártrendszer kialakulása Magyarországon Kari TDK, nívó-tett, 2004
• Takács Ákos: A magyarországi parlamenti választások elemzése 1990-2002 Kari TDK, nívó-tett, 2004
• Vigh Edit: A pártok belső demokrácia, a parlamenti pártok alapszabályai alapján Kari TDK, I. díj 2004 OTDK, I. díj 2005 (társadalomtudományi szekció)
• Szuda Ádámné: Egyesülő evélyek a fogyatékkal élők számára Kari TDK, nívó-tett, 2005
• Csóti Bernáta: A közérdekűségi elmélet Kari TDK, nívó-tett, 2006
• Peyes Judit: A halmbéli történő szerv – és szövetszintűtetés problémakörei Kari TDK, II. díj 2008
• Csiffo Attila Csaba: Legalizált állomnyellenesség Kari TDK, I. díj 2008, OTDK, I. díj 2009
• Szecsor Edit: Magyarország Hét "ugyhász" Kari TDK, különdíj, 2008 OTDK, nívó-tett, 2009
• Molnár Albertina: Az államfői hivatalok szervezetéről Kari TDK, II. díj 2010 OTDK, II. díj 2011
• Takács Tímea: A választási igazgatás államnányjogi kérdései Kari TDK, nívó-tett, 2012
• Csudai Tünde: Eltérő mérték a korlátozásban - Az iromi sajtó állami korrolója OTDK, különdíj, 2013
• Tompa Tamás: A magyar és a német végrehajtó hatalom megoszlásának, elmélyítése és megerősítése Kari TDK, Különdíj 2012 OTDK, III. díj 2013

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
dr. Lévayné dr. Fazekas Judit
dékán
A Magyar Köztársaság Elnöke
Dr. Lévayné
Dr. Fazekas Juditnak,
az Igazságügyi Minisztérium
európai integrációs feladatokat ellátó államtitkárának
a Magyar Köztársasági Érdemrend
Tisztikeresztje
kitüntetést adományozom.
Tudományszervezői, szakmai közéleti munkáim közül kiemelkedőnek tartom, hogy 2003 óta titkára vagyok az MTA Állam- és Jogtudományi Bizottságának.
A Magyar Tudományos Akadémia
Doktori Címfokozat
Fazekas Judit
egyetemi tanárrá
Fogyasztóvédelmi jog
Diplôme Supérieur de Droit Comparé

SZÉCHENYI
EGYETEM
Dr. Vásárhelyi Zsuzsanna
Mestertanár
Mestertanár kitüntetés
JAVASLAT
A MESTERTANÁR KITÜNTETÉSRE
OTDK sikerek a mérnöktanár szakon
A SZEMÉLYES PÉLDA EREJE

DR. CSC SOMOGYI FERENC

tanszékvezető egyetemi docens
Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar,
Nemzetközi és Elméleti Gazdaságtan Tanszék

DR. DSC BARANYI PÉTER ZOLTÁN

egyetemi tanár, Műszaki Tudományi Kar,
Informatika Tanszék

iskolavezető, Multidiszciplináris Műszaki
Tudományi Doktori Iskola

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
Pólik Zoltán
Pro Scientia Aranyérem kitüntetés tulajdonosa
OKLEVÉL
ELISMERŐ OKLEVÉL
"PRO AUDITORIBUS" DÍJAT
Elektronika Kft., Veszprém
Kutató-fejlesztő
térszámítási problémák
Középiskolai
szakkör
Tudományos
Fraktálantennák és UHF RFID
szimulációja
Induktivitások végeselem módszerrel történő szimulációja
Tudományos diákkör

SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
Dr. Váradi Ágnes
Pro Scientia Aranyérem kitüntetés tulajdonosa
XXIX OTDK
Oklevél
VÁRADI ÁGNES
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI
POLGÁRI JOGI IV.
ELSŐ
Oklevél
Váradi Ágnes
Pro Scientia Aranyérmes hallgatói
részére.
az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
Különdíjával elismerést.
Budapest, 2009. november 10.
Elismerő Oklevél
Váradi Ágnes
Pro Scientia Aranyérem
2009
1986. október 2-án született, Győrben, ahol azóta is él. Tanulmányait a győri Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban, majd a Révai Miklós Gimnáziumban végezte, végig kitűnő eredménnyel. Angol, német, spanyol nyelvből felsőfokú, orosz és francia nyelvből középfokú nyelvismerettel rendelkezik.
2005-től a győri Széchenyi István Egyetem hallgatója, négy éven keresztül demonstrátora. 2010-ben jogász, 2011-ben nemzetközi igazgatásszervező, 2012-ben nemzetközi kapcsolatok szakértői diplomát szerzett „summa cum laude" ill. kiváló minősítéssel.
Tanulmányai során 4 alkalommal részesült Köztársasági ösztöndíjban, 3 alkalommal lett a Győr Tehetséges Ifjúságáért Alapítvány díjazottja. A 2007/2008-as tanévben részt vett az Országgyűlés Elnöke által meghirdetett „Parlamenti gyakorlat az Országgyűlés Hivatalában" elnevezésű ösztöndíjas programban és szakmai gyakorlatot teljesíthetett az Alkotmánybíróságon.
A biztosítási jog és a joghoz jutás esélyei tárgykörében számos magyar és angol nyelvű publikációja jelent meg, több nemzetközi konferencia rendszeres résztvevője és egy egyetemi jegyzet társszerzője.
Egyetemi tanulmányai alatt öt tudományos diákköri dolgozatot készített, melyekért három alkalommal első, egy-egy alkalommal második, illetve harmadik díjat kapott. 2007-ben a XXVIII. OTDK-n a Jogtörténet és Római jog tagozatban „Az atipikus szerződések előzményei a római jogban" c. dolgozatáért különdíjban részesült. „A biztosítás fogalmi elemei és fejlődési tendenciái" c. dolgozatával a XXIX. OTDK Polgári jog IV. tagozatában I. díjat nyert. Ezen helyezése, tanulmányi eredményei valamint a biztosítás és a jogi segítségnyújtás tárgykörében végzett publikációs tevékenysége elismeréseként 2009-ben „Pro Scientia" Aranyérmet kapott és az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Különdíjában részesült.

A tudás vár.
SPORT

A tudás vár.

2014.04.23. - TMDK és Tehetség Nap
FOTO - Matyus Ákos
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

ŐSZI TMDK
2014.11.19. - TMDK és Tehetségnap
FOTÓ - Papp Evelin, Májer Csaba, Matyus Ákos, Kun Zoltán
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

2014.11.19. - TMDK és Tehetségnap
FOTÓ - Papp Evelin, Májer Csaba, Matyus Ákos, Kun Zoltán
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

2014.11.19. - TMDK és Tehetségnap
FOTÓ - Papp Evelin, Májer Csaba, Matyus Ákos, Kun Zoltán
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

2015.04.22. - TMDK és Tehetség Nap
FOTÓ - Kun Zoltán, Németh Dávid, Varga Mátyás
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

2015.04.22. - TMDK és Tehetség Nap
FOTÓ - Kun Zoltán, Németh Dávid, Varga Mátyás
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

Hungarian
ONLINE
University
HUNLINE

2013.04.29 - OTDK GÁLA
FOTÓ - Flórián Dávid
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

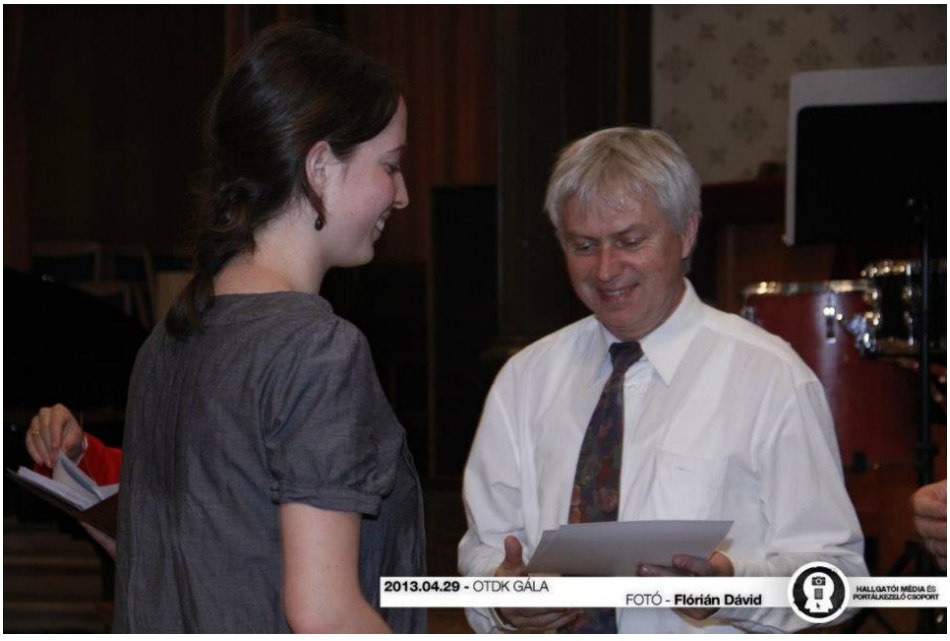
2013.04.29 - OTDK GÁLA
FOTÓ - Flórián Dávid
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

Oklevél
Oklevél
Oklevél
2014.11.19. - TMDK és Tehetségnap
FOTÓ - Papp Evelin, Májer Csaba, Matyus Ákos, Kun Zoltán
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

ŐSZI TMDK
2014.11.19. - TMDK és Tehetségnap
FOTÓ - Papp Evelin, Májer Csaba, Matyus Ákos, Kun Zoltán
HALLGATÓI MÉDIA ÉS PORTÁLKEZELŐ CSOPORT

Az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Közgazdaságtudományi Szekciójának stafétája

A XXXIII. OTDK Közgazdaságtudományi Szekciójának 2017-ben a Széchenyi István Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kara ad otthont

A kiadvány megjelenését a TÁMOP-4.1.1.C-12/1/konv-2012-0003: „*Hungarian Online University – Ágazati informatikai együttműködés létrehozása az új típusú e-learning alapú képzések hazai és nemzetközi elterjesztésére*” című projekt támogatta